

Het Boek van de Hemel

Deel 7

Oproep aan de mensen om terug te keren naar
de plaats, de rang en het doel
waarvoor zij door God geschapen werden.

Luisa Piccarreta

De Kleine Dochter van de Goddelijke Wil

**Deze tekst is een voorlopige
vertaling van het Italiaanse Manuscript,
met imprimatur.**

**Wij wachten op de officiële Tekst
Van het Vatikaan.**

**Studie – uitgave
Voor privé-gebruik**

SG- de Goddelijke Wil - Lumen Luminis

Deel 7- 30 januari 1906 – 30 mei 1907

7-1 - 30 januari 1906 - De Standvastigheid ordent alles.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand.

Mijn gezegende Jezus kwam en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, het is noodzakelijk voor de ziel

- constant goed te doen en
- zich te schikken naar Gods plannen voor haar.

God is rechtvaardig, heilig en barmhartig.

De ziel moet niet

- de ene dag geduldig, nederig en gehoorzaam zijn en
- op een andere dag ongeduldig, trots en wispelturig.

Want zo geraken haar deugden in de war. Er is een mengeling van wit en zwart, licht en duisternis. Alles is in wanorde en verward.

Deze eigenschappen zijn volkomen vreemd aan haar Schepper..

In deze ziel is er een voortdurend strijd,
omdat haar hartstochten tegen haar strijden.
En als zij merken dat de ziel dikwijls toegeeft,
dan dromen zij ervan haar te overwinnen.
Demonen, mensen, en zelfs de deugden zelf,
- daar zij ontgoocheld zijn,
voeren een hevige oorlog tegen haar
en eindigen met haar met afgrijzen te vervullen.

Als deze zielen worden gered, zal het vuur van het vagevuur veel werk hebben om hen te zuiveren.

In de standvastige ziel daarentegen is alles vrede.

- De standvastigheid brengt alles onmiddellijk op zijn plaats,
- de hartstochten voelen zich onmiddellijk afsterven.

En wie denkt aan oorlog voeren als hij zich voelt sterven!

Constancy is the sword that puts all enemies to flight.

It is the chain that binds all virtues, so as to feel continuously caressed by them.
And in the end the fire of Purgatory will have no work to do, because constancy:
- has ordered everything and
- has made the soul's ways similar to those of her Creator.

Standvastigheid is het zwaard waarvoor alle vijanden doet vluchten.
Het is de ketting die alle deugden bindt,
zodat je je voortdurend oor hen geliefkoosd voelt.

En uiteindelijk zal er voor haar niets meer te zuiveren zijn in het vagevuur. Want de standvastigheid heeft alles in haar geordend
En zij heeft de handelwijzen van de ziel gelijkend gemaakt op deze van haar Schepper.

7-2- 9 februari 1906 – De vereniging van onze Daden met deze van Jezus is een waarborg van onze redding.
--

Ik was in mijn gebruikelijke toestand en ik slechts de schaduw van mijn gezegende Jezus. Hij was overweldigd door lijden en stond op het punt straffen uit te delen.

Zodra ik Hem zag, zei ik: "Als ik zie hoe Hij eruit ziet, wie zal dan gered kunnen worden, of tenminste aan zijn Straffen kunnen ontsnappen?"

Toen veranderde Hij zijn Gedrag en Hij zei mij:

"Mijn dochter, de vereniging van de werken van de mens met de Mijne is een waarborg voor zijn redding. Want als twee personen op hetzelfde veld werken, vereist hun gezamenlijke arbeid dat zij de oogst delen.

Op dezelfde manier zou je kunnen zeggen dat een mens die zijn werken met de Mijne verenigt, op mijn akker werkt .

En als dat het geval is, zal hij dan niet in mijn koninkrijk oogsten?

Zou Ik van hem verlangen dat hij met Mij op mijn akker werkt, maar hem dwingen om in een vreemd koninkrijk te oogsten?

Nee, dat zou Ik nooit doen!

7-3 - 12 februari 1906 - De deugden bouwen een muur voor de ziel. Voor de ziel die leeft in de Goddelijke Wil, is de muur grenzeloos en bekroond met haar deugden.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Ik voelde me erg terneergeslagen door het gemis van mijn gezegende Jezus.

Hij kwam naar me toe en **Hij zei:**

"Mijn dochter, de deugden van een mens bouwen voor hem een min of meer grote muur.

Voor de ziel die leeft in de Goddelijke Wil, is de muur zo hoog en zo breed dat niemand de grenzen ervan kan kennen. Hij is van massief goud en kan aan geen enkele ramp worden blootgesteld.

**Wanneer de ziel in de Goddelijke Wil leeft,
- dat wil zeggen in de God,
bewaakt God zelf haar.**

Geen enkele macht kan God verslaan!

De ziel die leeft in de Goddelijke Wil

is omgeven met een Licht dat lijkt op het Licht dat in God bestaat.

Deze ziel

- zal in de Hemel meer schitteren dan de andere en
- zal een bron van grote glorie zijn voor de heiligen.

Mijn lieve dochter, denk eens aan *de vredige en goedhartige sfeer* waarin de Woorden: "**Gods Wil**" baden!

Alleen al bij de gedachte om in deze Sfeer te leven, voelt de ziel zich reeds getransformeerd.

Een goddelijke Sfeer omringt haar.

Zij voelt dat zij haar mensheid verliest en dat zij vergoddelijkt wordt:

- als ze ongeduldig is, wordt ze geduldig,
- als ze trots is, wordt ze nederig, volgzaam, liefdadig en gehoorzaam.

Kortom,

- van arm als ze was, wordt ze rijk,
- al haar deugden ontwikkelen zich en worden als een kroon voor

deze zeer hoge muur.

De ziel

- verliest zich in God,
- verliest haar eigen grenzen en verkrijgt deze van de Goddelijke Wil.

7-4 - 23 februari 1906 - Jezus wilde alleen leven in de Wil van zijn Vader. Hij was volledig verankerd in deze Wil.

Deze morgen mediteerde ik over de Passie van Onze-Lieve-Heer op het moment dat **Hij aan het kruis werd genageld.**

To make reparation for man's arrogance and worship of himself,
I wanted to dissolve My will completely and to live by the Will of the Father
at the cost of great sacrifice.

Terwijl ik met Hem meevoelde, zei de gezegende Jezus mij:

"Mijn dochter,

- niet alleen waren mijn Handen en Voeten aan het Kruis genageld,
 - maar ook alle kleinste deeltjes van mijn Mensheid, mijn Ziel en mijn Godheid werden vastgenageld in de Wil van mijn Vader
- De Kruisiging was immers de Wil van de Vader.
En daarom werd Ik vastgenageld en getransformeerd in zijn Wil.

Dat was noodzakelijk. Want wat is zonde?

Het is zich terugtrekken

- uit de Wil van God,
- van alle goede en heilige dingen die God ons gegeven heeft,
en
- zichzelf beschouwen als iets onafhankelijks, en
- God beledigen .

Om deze arrogantie en zelf-verafgoding van de mensen te herstellen,
wilde Ik, ten koste van een groot Offer,

- mijn wil volledig laten verdwijnen en
- uitsluitend met de Wil van mijn Vader leven.

7-5 - 28 februari 1906 - De grootste eer die een ziel aan God kan bewijzen, is in alles volledig afhankelijk zijn van Zijn Wil. De wijze waarop God zijn Genade meedeelt.

Deze morgen kwam mijn gezegende Jezus en **Hij zei mij:**
"Mijn dochter, de grootste eer die een mens aan God, als zijn Schepper, kan bewijzen, is: *volledig afhankelijk zijn van Zijn Wil*.
Dan stort God zijn Genade over hem uit."

Terwijl de gezegende Jezus dit zei, straalde er een Licht van Hem uit, waardoor ik begreep hoe zijn Genade aan de ziel wordt doorgegeven.

Ik begreep het als volgt: bijvoorbeeld:

De ziel voelt haar eigen nietigheid. Zij ziet haar nietigheid, haar ellende en haar onvermogen om ook maar iets goeds te doen. Vervolgens, omdat zij zich in deze toestand bevindt, deelt God, die
- van nature Waarheid is en
- niet kan bedriegen of bedrogen worden,
haar zijn Waarheid mee.
En de ziel ziet zichzelf in alles precies zoals ze is, zonder bedrog, zonder duisternis.

Door genade wordt zij wat God van nature is.

Ze voelt minachting voor aardse zaken, omdat ze daarin
- onzekerheid, vergankelijkheid en bedrog ziet.

Terwijl zij zich in deze toestand bevindt, geeft God haar de genade van Ware Liefde, Eeuwige Liefde.
Hij schenkt haar zijn Schoonheid en brengt haar in vervoering..
Zo raakt ze vervuld van de Liefde en Schoonheid van God.

Kortom, terwijl God van nature eeuwige Liefde is, wordt de ziel door Genade Liefde.

Deze Genade spoort haar aan om zich over te geven aan de goddelijke werking in haar.

Wanneer zij de Waarheden aanvaardt die God haar meedeelt en zich daarmee voedt, neemt zij er bezit van.

7-6 - 4 maart 1906 - Luisa vraagt zich af of ze in de staat van offerziel moet blijven. Jezus antwoordt haar op een grappige manier.

Ik zei bij mezelf: "Heer, maak uw Wil duidelijk, zodat ik duidelijk weet of ik in deze staat moet blijven of niet.

Wat verliest U door 'ja' of 'nee' te zeggen?"

Terwijl ik zo nadacht, hoorde ik de gezegende **Jezus in mij zeggen**:

"Mijn dochter, ook Ik wil dat je uit deze slachtofferrol stapt.

Maar... o, arm kind, als je dat doet!

Ik antwoordde Hem : Zeg je me nu dat ik uit deze toestand moet komen, en daarna dat ik dat niet moet doen?

Jezus: Ik zal het je uitleggen. Dwing jezelf, doe jezelf geweld aan, ook al kan Ik niet aan je verzoek voldoen.

De dochter die altijd bij haar vader is, moet zijn karakter kennen.

Ze moet weten wanneer en waarom hij zich zo gedraagt.

Ze moet over alles nadenken en, indien nodig,

haar vader ervan weerhouden haar een bepaalde opdracht te geven.

Luisa: "Ik heb dat niet gedaan

omdat de gehoorzaamheid mij dat niet toestaat. "

Jezus: Als je toestemming krijgt ...

arme biechtvader als hij je die geeft!

Luisa : Heer, het lijkt alsof u mij op de proef wilt stellen.

Ik raak in de war en weet niet wat ik moet doen.

Jezus: Ik was gewoon aan het spelen met je.

Maken echtgenoten geen grapjes onderling?

En mag Ik niet hetzelfde doen!

7-7 - 5 maart 1906 - Terwijl een man zelfmoord pleegt, deelt Jezus zijn bitterheid met Luisa. Jezus leed door de kroning met doornen vanwege de menselijke hoogmoed die het lichaam en de ziel aantast.

In mijn gebruikelijke toestand bevond ik me buiten mijn lichaam bij mijn gezegende Jezus. Hij toonde zich als een zeer bedroefd kind.

Ik zei Hem: "Mijn Geliefde, vertel me waarom U zo lijdt.
Wat kan ik doen om U te troosten?"

Op dat moment boog het Kind Jezus zich met zijn Gelaat naar de grond en Hij bad dat ik Zijn Wil zou mogen onderscheiden.

Toch begreep ik er niets van. Ik richtte Jezus op, kuste Hem meerdere keren en **ik zei hem:**

"Mijn Liefste, ik begrijp U helemaal niet. Wil U dat ik gekruisigd word?"

Hij antwoordde ontkennend en Hij nam me bij de arm.

Hij rolde de mouw van mijn hemd op.

Ik vroeg Hem: "Wil je dat mijn arm ontbloot wordt? Ik voel daar veel weerzin voor, maar uit liefde voor U onderwerp ik me eraan."

Plotseling zag ik een man uit mijn stad die wanhopig zelfmoord pleegde.

Jezus zei mij:

"Ik kan zoveel bitterheid niet bevatten, neem een deel ervan op jou."

Hij goot een beetje van zijn bitterheid in mijn mond. Ik rende naar die man toe om hem te helpen berouw te tonen voor zijn slechte daad.

Ik zag hoe de demonen bezit namen van zijn ziel en haar op een vuur legden. Ze draaiden haar steeds weer om, alsof ze haar aan het braden waren.

Twee keer slaagde ik erin hem te bevrijden.

Toen keerde ik terug naar mijn lichaam.

En ik smeekte Jezus om genade voor deze ongelukkige ziel.

De gezegende Jezus kwam terug

Hij had een kroon vol doornen op zijn Hoofd.

Zij zat zo stevig vast dat de doornen tot in zijn Mond drongen.

Hij zei mij: O, mijn lieve dochter,
velen geloven niet dat de doornen tot in mijn mond drongen.

Maar Ik wilde dit lijden vanwege de menselijke hoogmoed.

Dit is een ernstige zonde die:

- de ziel verwondt en
- God verhindert om in haar te leven.

Deze hoogmoed gaat zo ver dat de ziel het besef van zichzelf verliest. Zij doodt het lichaam en de ziel.

Al het bovenstaande heb ik uitsluitend uit gehoorzaamheid geschreven. Nadat hij het had gelezen, bevestigde mijn biechtvader dat er die ochtend inderdaad een man zelfmoord had gepleegd.

7-8- 9 maart 1906 - Zielen uit het vagevuur worden gestuurd om naties te helpen waar rampen op het punt staan te gebeuren omdat de mensheid zonder God leeft.

In mijn gebruikelijke toestand zag ik
mijn gezegende Jezus en verschillende zielen uit het vagevuur.

Ze waren door Jezus gestuurd om naties te helpen waar verschillende rampen op het punt stonden te gebeuren:

- besmettelijke ziekten,
- aardbevingen en
- zelfmoorden.

Dit alles omdat de mens, zichzelf beu en levend zonder God, niet langer de kracht voelt om te leven.

7-9 - 13 maart 1906 - Het leven in de Goddelijke Wil vergeleken met onderdompeling in de zee. De behoefte die Jezus en Luisa aan elkaar hebben.

Deze morgenwas mijn gezegende Jezus nog niet gekomen en ik zei tegen mezelf:

"Heer, ziet U niet hoezeer ik door Uw afwezigheid

ik het gevoel heb dat het leven mij wordt ontnomen?
Ik mis je zo erg dat ik voel dat mijn wezen uiteenvalt.

O! Weiger mij niet wat ik absoluut nodig heb!
Ik vraag je niet om kussen, liefkozingen of gunsten,
maar alleen wat ik nodig heb."

Terwijl ik zo nadacht, voelde ik me opgenomen in Jezus.
Mijn hele wezen ging in Hem op
en ik kon niets anders zien dan wat Jezus wilde dat ik zag.

Ik was zeer gelukkig. Ik voelde al mijn zintuigen in slaap en kalm,
alsof ik mij in de diepten van de zee bevindt :

- Als ik zou willen kijken, zou ik enkel water zien.
- als ik zou proberen spreken, zou het water mijn woorden blokkeren
en zelfs in mijn ingewanden binnendringen,
- als ik zou willen luisteren, zou ik alleen het geruis van het water
horen dat in mijn oren zou dringen.

Dit alles, met één verschil:

- *In de zee* loop je het risico je leven te verliezen
en kan je je niet gelukkig voelen.
- *In God* daarentegen
krijg je steeds meer goddelijk Leven en Geluk.

Toen **zei mijn gezegende Jezus mij**:

Mijn dochter, als je niet zonder Mij kunt zijn,
is dat een teken dat ook jij Mij nodig hebt.

*Als iemand een ander nodig heeft,
is dat een teken dat de ander hem nodig heeft.*

Zo weet Ik wanneer Ik moet komen en wanneer je Mij nodig hebt.
Ik weet hoe groot je behoefte aan Mij is.
Terwijl de behoefte aan Mij in jou groeit,
- groeit de behoefte aan jou in Mij.

En **dan zeg Ik tegen mezelf**: "Ik ga naar haar toe om mijn Liefde rust
te geven." En dus kom Ik!"

7-10 - 17 april 1906 - God zal de elementen tegen de mens opzetten omdat hij niet ophoudt met zondigen.

Ik heb me de hele ochtend slecht gevoeld
- omdat ik buiten mijn lichaam was en
- omdat ik niets anders kon zien dan vuur.

De aarde leek open te liggen en zij dreigde
- steden, bergen en mensen te verzwelgen.
Het leek alsof de Heer de aarde wilde vernietigen.

Ik kon drie verschillende locaties zien, ver van elkaar verwijderd.
Een van deze plaatsen was in Italië en had drie punten die leken op vulkanische openingen.
Er kwam vuur uit dat steden verzwolg.
Elders opende de aarde zich en waren er verschrikkelijke aardbevingen.

Ik kon niet weten of dit op dat moment gebeurde of dat deze rampen in de toekomst zouden plaatsvinden. Wat een verwoesting overal!

De belangrijkste oorzaak van deze rampen was de zonde:

- de mens wil niet opgeven;
- hij rebelleert tegen God.

Daarom zet God de elementen tegen hem in:
- water, vuur, wind en zoveel andere dingen die vele doden veroorzaken.

Toen ik naar deze angstaanjagende taferelen keek, wilde ik alle pijn lijden om de Heer te sussen.
Toen liet **Jezus** zich zien. Ik zei iets tegen Hem om Hem te kalmeren, maar Hij luisterde niet meteen naar mij.

Later **zei Hij tegen mij**: "Mijn dochter,
Ik kan geen plaats vinden in mijn Schepping om te rusten.
Laat mij alsjeblief in jou rusten.
En jij, rust in Mij en wees stil."

**7-11 - 25 april 1906 - Jezus geeft zich volledig aan Luisa.
Zij gebruikt deze gave om de straffen te voorkomen die Jezus wil sturen.**

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, *kon ik mijn gezegende **Jezus** in mij zien, zeer bedroefd en lijdend onder de Kruisiging.*

Terwijl ik met Hem leed, zei Hij mij:

"Mijn dochter, alles is van jou: Ikzelf en mijn Lijden."

Later zei Hij mij:

"Mijn dochter, wat doen de mensen toch slechte dingen!

Wat een dorst hebben ze naar zonden en bloed!

Daarom wil Ik vuur op de aarde spuwen, zodat alles verbrand wordt."

Ik antwoordde Hem: "Heer, wat zegt u nu?

U hebt me net gezegd dat U helemaal van mij bent en dat wie zich aan een ander geeft, niet meer van zichzelf is. Ik wil niet dat U dat doet! Als U uzelf wil bevredigen, laat me dan lijden wat u wil.

Ik ben tot alles bereid."

Toen voelde ik Jezus in mij alsof ik Hem had vastgebonden.

Hij herhaalde meerdere keren:

"Laat mij het doen, want Ik kan Mij niet meer inhouden."

Ik antwoordde: "Ik wil het niet, Heer; ik wil het niet!"

Terwijl ik dat zei, voelde ik mijn hart smelten van tederheid toen ik de Goedheid van Jezus jegens mijn zondige ziel zag.

Ik begreep veel dingen over zijn goddelijke Goedheid,

maar ik weet niet hoe ik die onder woorden moet brengen.

**7-12 - 26 april 1906 - Jezus geeft er de voorkeur aan dat Luisa in vrede bij Hem blijft, zonder lastiggevalen te worden door bepaalde mensen die haar straffen laten zien.
Een priester houdt een preek over straffen en Luisa begrijpt dat deze priester Jezus zou kunnen zijn.**

In mijn gebruikelijke toestand
leek het alsof ik mensen om mijn bed heen zag staan.
Ze wilden dat ik de straffen zag die de wereld te wachten stonden.

Het waren aardbevingen, oorlogen en andere dingen die ik niet goed begreep. Ze vroegen me om bij de Heer voorbede te doen, opdat Hij medelijden zou hebben met iedereen.
Ze leken mij heiligen, maar ik weet het niet zeker.

Toen bevond ik me buiten mijn lichaam.
En ik hoorde **Jezus** zeggen tegen deze mensen:
Val haar niet lastig en maak haar niet verdrietig door haar deze pijnlijke taferelen te laten zien.
Laat haar met rust bij Mij."
Ze gingen weg en ik bleef nadenken over wat er in de wereld gebeurde.

Terwijl ik nog buiten mijn lichaam was,
zag ik een priester een preek houden over aardbevingen
en andere gebeurtenissen die ik had gezien.

Hij zei:

"De Heer is zeer boos
en ik geloof dat de straffen nog lang niet voorbij zijn."

Ik zei: "Wie weet of wij gespaard zullen blijven!"

De priester was zo ontroerd dat ik zijn hart heel snel kon voelen kloppen en zijn hartslagen weerkaatsten in mijn eigen hart.
Ik wist niet wie hij was, maar ik voelde dat hij me iets duidelijk wilde maken wat ik niet begreep.

Toen zei Hij mij:

"Hoe kunnen er zulke ernstige gebeurtenissen van verwoesting en

dood plaatsvinden als er een hart is dat van iedereen houdt?
Er zullen hooguit wat schokken zijn, maar zonder veel schade."

Toen ik "**een hart dat voor iedereen liefheeft**" hoorde,
raakte ik ontroerd. En ik weet niet waarom, maar **ik zei:**

"Wat bedoelt U met 'een hart dat voor iedereen liefheeft'?
Niet alleen een hart dat iedereen liefheeft, maar
- dat lijdt, dat dankt, dat de heilige wet aanbidt en respecteert
in naam van iedereen.

Ik geloof immers niet dat je echte liefde voor je Beminde kan hebben,
als je Hem niet alle liefde en eerherstel kan geven dat de anderen
Hem hadden moeten geven. Dan kan Hij in deze persoon al de
goedheid en al het geluk vinden dat Hij in alle zielen wou vinden."

Terwijl Hij naar mij luisterde, raakte de priester steeds meer ontroerd
en opgewonden. Hij kwam dichterbij me staan met een sterk
verlangen om me te omhelzen.

Ik was bang en voelde me schuldig dat ik zo had gesproken.

Mijn hart, beïnvloed door zijn Hartslagen, klopte nog harder dan het
Zijne. De priester veranderde van uiterlijk en het leek me alsof Hij
Onze-Lieve-Heer was. Maar ik ben er niet zeker van.

Terwijl ik niet in staat was om zijn omhelzingen te weerstaan,
zei Hij mij:

"Elke ochtend zal Ik je komen opzoeken en zullen we samen
ontbijten." En op dat ogenblik bevond ik mij terug in mijn lichaam.

7-13 - 29 april 1906 - Wanneer de ziel volledig aan God toebehoort en zich van al het andere heeft ontdaan, keert zij terug naar het goddelijke centrum waar zij vandaan kwam.
--

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam Jezus.
Hij vulde mij met zijn Aanwezigheid en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, de ziel die zichzelf heeft leeggemaakt is als water:
dat voortdurend stroomt en dat pas stopt wanneer het terugkeert naar

de plaats waar het vandaan kwam. Omdat het geen kleur heeft, absorbeert het de kleuren die erin weerkaatst worden.

Zo stroomt de leeggelopen ziel steeds naar het goddelijke Centrum waaruit zij is voortgekomen en zij stopt pas wanneer ze volledig gevuld is met God..

Aangezien zij leeg is, ontgaat haar niets van het Goddelijk Wezen.. aangezien zij kleurloos is, absorbeert zij alle goddelijke Kleuren.

Alleen de ziel die van alles ontdaan is, behalve van God, begrijpt de dingen in overeenstemming met de goddelijke Waarheid, *bijvoorbeeld:*

- de waarde van het lijden,
- het belang van de deugden en
- de noodzaak om enkel van God af te hangen.

Om iets te beminnen is het immers noodzakelijk om datgene wat tegengesteld is daaraan te haten.

Enkel de ziel die van alles is ontdaan, behalve van God, kan een dergelijk geluk bereiken."

7-14- 4 mei 1906 - Jezus houdt zoveel van Luisa dat Hij haar tranen op zijn eigen Gelaat laat vallen. Jezus wil dat zij niets over het hoofd ziet wanneer zij schrijft.

Ik was bedroefd omdat ik mijn lieve Jezus niet duidelijk had gezien.

Het leek alsof Hij, die mijn Leven is, niet meer van mij hield!

O, wat voelde mijn hart zich verscheurd!

Ik weende bittere tranen en ik wist niet wat ik moest doen om me van deze gedachten te bevrijden.

Ik zei tegen Jezus: "Zelfs als U niet meer van me houdt zoals vroeger, zal ik steeds meer van U blijven houden."

Na lang wachten kwam Jezus.

Hij nam mijn tranen en Hij legde ze op zijn eigen Gelaat.
Ik wist niet waarom Hij dat deed, maar later begreep ik de reden:
- het was vanwege die zin die ik had gezegd
en waardoor ik Hem nog meer ging beminnen!

Hij was er blij mee en **Hij zei me:**

"Wat! Wat! Hou Ik niet van je?
Ik hou zoveel van je dat Ik zelfs rekening houd met je tranen
en ze op mijn eigen Gelaat aanbreng om mezelf te behagen."

Later voegde Hij eraan toe:

"Mijn dochter, Ik wil dat je nauwkeuriger bent wanneer je schrijft:
alles moet worden gezegd.
Je laat soms dingen weg die nuttig zouden kunnen zijn voor anderen."

Toen ik dat hoorde, raakte ik in verwarring, want het is waar dat ik
soms niet alles neerschrijf.
Ik voel echter zoveel afkeer om deze dingen te schrijven dat alleen de
wonderen die gehoorzaamheid kan verrichten, mij ertoe kunnen
brengen dit te doen. Uit eigen beweging zou ik niet in staat zijn om
ook maar één woord te schrijven.
Moge alles tot eer van God en tot mijn eigen verwarring zijn!

7-15- 6 mei 1906 - Materieel brood is voedsel en leven voor het lichaam. God is Voedsel en Leven voor de ziel. De godslasteringen van de mensen brengen Gods straffen over hen.

In mijn gebruikelijke toestand voelde ik me verstoten door het gemis
van mijn Jezus. Hij kwam met brood om mij te voeden
En **Hij zei mij:**

"Mijn dochter,
Brood is voedsel en leven voor het lichaam :er is geen deel van het
lichaam, dat geen leven ontvangt van het brood.
Zo is God Voedsel en Leven voor de ziel.

Er is geen enkel deel van de ziel, dat zijn Voedsel en Leven niet van God moet ontvangen.

De ziel moet volledig door God worden gevoed:

- haar verlangens, haar genegenheden,
- haar neigingen, haar liefde.

Zij mag geen andere voeding proeven.

Maar oh, hoeveel zielen voeden zich met allerlei vuiligheid en onzedelijkheid!"

Nadat Hij dit had gezegd, verliet Hij mij.

Later zag ik mezelf in een kerk waar veel mensen waren die zegden: "Vervloekt! Vervloekt!" alsof ze de gezegende Heer en de mensen wilden vervloeken.

Ik kan de betekenis hiervan niet uitleggen.

Ik kan alleen maar zeggen dat deze vervloekingen overeenkwamen

- met de afwijzing van God door deze mensen, evenals
- als de afwijzing van zichzelf door God.

Ik weende omwille van deze vervloekingen.

Nadien zag ik een priester aan het altaar het H.Misofer opdragen,..

Het leek Onze-Lieve-Heer leek te zijn.

Hij kwam in het midden van deze mensen die Hem vervloekt hadden.

Plechtig en vol autoriteit **zei Hij:**

"Wees vervloekt! Wees vervloekt!"

Hij herhaalde deze woorden minstens twintig keer.

Terwijl Hij dit zei, leek het

- alsof duizenden mensen stierven:

door revoluties, aardbevingen, vuur en water en

- dat deze straffen voorbodes waren van toekomstige oorlogen.

Ik weende.

Jezus kwam naar me toe en **Hij zei:**

"Mijn dochter, wees niet bang! Ik vervloek jou niet. Nee!

Tegen jou **zeg Ik**: "Gezegend, duizendmaal gezegend!"
Ween en bid voor al deze dorpen."

7-16 - 7 mei 1906 - Jezus spreekt over het slachtofferschap.

Deze morgen, nadat ik de heilige communie had ontvangen,
kon ik de gezegende Jezus in mij zien. **Ik zei Hem**:
"Mijn allerliefste Jezus, kom tevoorschijn!
Kom uit mij, zodat ik U kan omhelzen, kussen en met U kan praten."

Hij maakte een gebaar met zijn handen en **Hij zei mij**:
Mijn kind, Ik wil niet uit jou komen, Ik voel me zeer goed in jou.
Als Ik uit jouw mensheid kom,
- die tederheid, mededogen, zwakheid en verlegenheid kan ervaren,
is het alsof Ik uit mijn eigen Mensheid stap.

Omdat jij dezelfde rol als offerziel vervult als Ik,
moet je de last van de pijn van anderen voelen.
Ik zal uit jou treden, ja, maar als God, zonder mijn Mensheid,
en mijn Gerechtigheid zal zijn gang gaan om de mensen te straffen."

Ik bleef tegen Hem zeggen: "Heer, kom uit mij!
Spaar uw kinderen, uw eigen ledematen, uw evenbeelden!"

Met een handgebaar **herhaalde Hij**:
"Ik zal niet uit jou gaan! Ik zal niet uit jou gaan!"
Hij herhaalde dit meerdere keren.
Hij vertelde me vele dingen over wat zijn Mensheid inhoudt.

Ik heb hen in mijn gedachten bewaard, omdat ik niet wist hoe ik ze
onder woorden moest brengen. Ik zou deze dingen liever niet
opschrijven, maar om gehoorzaam te zijn, doe ik het toch.
Fiat! Altijd Fiat!

7-17 - 15 mei 1906 - De ziel is als een spons. Als ze zichzelf leegmaakt, wordt ze volledig vervuld van God.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand en ik voelde een enorme smart vanwege het gemis van mijn gezegende Jezus.

Ik was moe en voelde me erg zwak.

Jezus liet zich zwakjes in mij zien en **Hij zei mij**:

"Mijn kind,

de ziel moet zich voortdurend dwingen omdat ze als een spons is.

Als zij zichzelf leegmaakt,

wordt zij vervuld van God en voelt zij Zijn Leven in zich.

Ze voelt liefde voor de deugden en heilige neigingen.

Ze voelt zich overwonnen en getransformeerd door God.

Als ze zich niet beheerst,

- blijft ze gevuld met zichzelf en

- voelt ze alle invloeden van haar verdorven natuur.

Alle ondeugden volgen:

hoogmoed, afgunst, ongehoorzaamheid, onreinheid, enz.

7-18 - 18 mei 1906 - Luisa lijdt om Jezus rust te geven.

Mijn lichaam en mijn ziel leden vreselijk.

Toen zag ik mijn gezegende Jezus binnen in mij.

Hij rustte en sliep vredig. Ik riep Hem, maar Hij lette niet op mij.

Na een tijdje **zei Hij mij**:

"Mijn dochter, verstoor mijn rust niet.

Is het niet jouw voortdurende bedoeling

om in jouw mensheid te lijden:

- mijn eigen Lijden,

- het Lijden dat Ik zou lijden in mijn Mensheid

als Ik nog op aarde leefde,

- om in mijn plaats te lijden,

- mijn ledematen verlichting te geven en Mij zonder lijden te laten?

Ik antwoordde Hem: "Ja Jezus, dat is het doel van al mijn lijden."

Hij antwoordde mij: "Goed! Dan zal Ik rusten terwijl jij lijdt."

Bij deze woorden viel Jezus in een diepe slaap. Toen verdween hij.

7-19 - 13 juni 1906 - Jezus vraagt Luisa om kalm te blijven. Want als ze elkaar zien, begrijpen ze elkaar. De ziel die het meest van God houdt, is het dichtst bij Hem. Een ziel moet alles doen om deze intimiteit met Jezus te verkrijgen.

Ik ervaar vaak het gemis van Jezus. Hooguit laat Hij zich in mij zien, rustend en slapend, zonder een woord te zeggen.

Als ik klaag, zegt Hij dingen tegen me als:

"Dom van je om te klagen!

Je hebt Mij in de intimiteit van je innerlijk, wat wil je nog meer?"

Of: "Als je Mij volledig in je hebt, waarom ben je dan bang?

Misschien spreek Ik niet tegen jou, maar alleen al door elkaar aan te kijken, is er wederzijds begrip!"

Of nog, als Hij me geen kus, omhelzing of streling geeft en Hij ziet dat ik niet in vrede ben, berispt Hij me streng door te zeggen:

"Je ongenoegen bevalt me niet. Als je niet kalmeert,

- dan zal ik je echt van streek maken.

Ik zal me volledig verstoppen

zodat je Mij helemaal niet meer kunt zien."

Wie zou de bitterheid van mijn ziel na deze woorden kunnen uitdrukken? Het is beter voor mij om kalm te blijven en in deze toestand van het missen van Jezus te blijven leven.

Deze morgen heb ik Jezus even gezien en voelde ik me buiten mijn lichaam. Ik kan niet zeggen of ik in het paradijs was.

Maar **de heiligen straalden allemaal en waren vervuld van Liefde.**

Hoewel ze allemaal vervuld waren van liefde, was

- de liefde die de ene toonde anders dan
- de liefde van de andere.

Bovendien wilde ik, toen ik tussen hen stond, hen allemaal overtreffen om me te onderscheiden in liefde.

Mijn jaloers hart wilde niet lijden onder het feit dat anderen mij evenaarden. Ik wilde de eerste zijn in liefde.

Het leek mij immers dat

- de ziel die het meest liefheeft dichterbij God is en
- dat zij het meest door Hem wordt bemind.

O! De ziel

zou alles moeten geven.

- zonder zich zorgen te maken over leven of dood,
- alle excessen begaan in haar streven om dichterbij God te zijn
- om een beetje meer dan de anderen door het Opperwezen bemind te worden.

Toen bracht een onweerstaanbare Kracht me terug naar mijn lichaam.

7-20 - 18 juni 1906 – Elk goddelijk Leven ontvangt Leven van de Liefde.
--

Na lang wachten kwam mijn gezegende Jezus en **Hij zei mij**:

"Mijn dochter,

je kan zeggen dat **elk Goddelijk Leven het gevolg is van Liefde.**

- Liefde doet het scheppen en voortbrengen;
- Liefde geeft voortdurend leven aan al haar handelingen.

Indien de Godheid geen Liefde had,

- zou zij niet kunnen voortbrengen,
- zou zij geen leven hebben.

Het schepsel is niets anders
dan een vonk van het grote vuur van Gods Liefde.

Het ontvangt van deze vonk

- haar leven en
- haar vermogen om te werken.

Niet iedereen gebruikt deze vonk echter

- om lief te hebben,
- om mooie, goede en volmaakte dingen te doen.

Velen gebruiken haar eerder om

- hun eigenwaarde,
 - de liefde voor mensen,
 - de liefde voor rijkdom, en zelfs
 - de liefde voor beestachtige dingen,
- tot groot ongenoegen van hun Schepper.

Nadat Hij deze vonken uit zijn grote Vuur heeft laten naar buiten gaan,
verlangt de Schepper ernaar dat zij naar Hem terugkeren:

- vergroot en
- als evenzoveel evenbeelden van zijn goddelijke Leven.

Ach, hoe weinig beantwoorden zij aan de verwachtingen van hun
Schepper!

Mijn liefste dochter, **bemin Mij! Laat zelfs je ademhaling een
voortdurende daad van liefde voor Mij zijn.**

Zo zal je vonkje een klein vuurtje vormen
en een doelwit geven aan de Liefde van je Schepper.

**7-21 - 20 juni 1906 - Alles in de ziel moet worden gereduceerd tot
een vlam waarvan het licht wordt geabsorbeerd door het
Goddelijke Licht.**

**Luisa ondergaat een volledige kruisiging in haar lichaam en ziel.
Dan ziet ze een licht dat uit haar vlam ontsnapt, klaar om door
het goddelijke Licht te worden geabsorbeerd.**

Ik voelde een intens lijden, zowel in mijn ziel als in mijn lichaam.
Ik was verteerd door een hoge koorts die mijn vlees verbrandde
- tot het punt dat ik momenten van bewusteloosheid beleefde
Het was alsof ik stierf omdat mijn gezegende Jezus niet kwam.
Ik verliet mijn lichaam.

Ik was aan het kruis genageld. Niet alleen waren mijn handen en
voeten genageld zoals de andere keren, maar ook elk van mijn botten
had een spijker.

Ik kon mijn gezegende Jezus zien in een groot Licht.

Maar oh, wat had ik veel pijn!

Zelfs bij de kleinste bewegingen voelde ik me verscheurd door de
spijkers. Elk moment had ik het gevoel dat ik zou sterven.

Ik was ondergedompeld in de Goddelijke Wil die mij de sleutel leek te
zijn die alle goddelijke Schatten opende.

Dat gaf me de kracht

- om niet alleen in deze staat van lijden te blijven,
- maar er ook gelukkig te zijn.

De spijkers leken vuur te produceren.

Helemaal ondergedompeld in dit vuur, brandde ik.

Mijn gezegende Jezus zag mij en had medelijden met mij.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, ***alles moet worden gereduceerd tot een
eenvoudige vlam.***

Eenmaal gezuiverd, produceert deze vlam een zuiver licht

- zoals dat van de zon,
- vergelijkbaar met het Licht dat Mij omringt.

Zo omgevormd tot licht, is de ziel heel dichtbij het Goddelijke Licht.

Meer nog, mijn Licht absorbeert het hare en brengt haar naar de
Hemel. *Dus houd moed!*

Wat je nu meemaakt, is de volledige kruisiging van ziel en lichaam.

Zie je niet dat jouw licht klaar is om zich met het Mijne te verenigen,
dat het volledig wil absorberen?

Terwijl Jezus dit zei, ontdekte ik een grote vlam in mij.

Uit deze grote vlam kwam een kleine lichtgevende vlam tevoorschijn,
- klaar om naar de hemel te vliegen.

Wie zou mijn geluk kunnen uitdrukken bij de gedachte dat ik door te sterven voor altijd verenigd zou zijn

- met mijn Leven en mijn Centrum,
- met mijn hoogste en enige Goede?

Ik kan zeggen dat ik het Paradijs reeds vooraf heb gevoeld.

7-22 - 22 juni 1906 - Luisa is gekleed in een gewaad dat haar tegen de wereld beschermt. Jezus draagt een soortgelijk kledingstuk. Vanwege het misbruik van de wereld wil Hij dit kledingstuk openen om zijn woede te kunnen uiten.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand en leed.

Mijn gezegende Jezus kwam en bedekte mij met een rijk versierd kleed, zonder naden of openingen.

Hij zei mij:

"Mijn geliefde, dit kleed is vergelijkbaar met het Mijne.

Ik heb je ermee bekleed

- omdat Ik jou als slachtoffer heb gekozen en
- omdat je hebt deelgenomen aan de Pijnen van mijn Passie.

Dit kleed beschermt tegen de wereld. Omdat het geen naden of openingen heeft, kan niets erdoorheen dringen.

Vanwege al zijn misbruiken, verdient de wereld het niet om met dit kleed bedekt te worden en Ik zal haar het gewicht van de Goddelijke Toorn laten voelen. Ik sta op het punt dit kleed dat Ik draag te openen om mijn Gerechtigheid de vrije loop te laten.

7-23 - 23 juni 1906 - Luisa's gehoorzaamheid aan haar biechtvader houdt haar op aarde als slachtofferziel, hoewel ze liever zou sterven om alleen bij God te zijn.

Ik bleef me ziek voelen. Ik vertelde mijn biechtvader
- mijn moeite met gehoorzaamheid en
- mijn verlangen om het huidige leven te verlaten.

O heilige God, alleen U weet wat ik doormaak! Ik sterf voortdurend.
Mijn enige troost zou zijn om voorgoed te sterven
om alleen bij U te zijn!

Maar de biechtvader heeft me gezegd dat hij me niet kan toestaan
om dat aan Onze-Lieve-Heer te vragen. Wat een bitter lijden!
O gehoorzaamheid, wat ben je verschrikkelijk!

Je bent altijd een wrede tiran!
Je wilt dat ik voortdurend sterf, zonder mij toe te staan om meteen te
leven in het gezelschap van God in het eeuwige Leven!

Later, toen ik buiten mijn lichaam was, zag ik Onze-Lieve-Heer samen
met mijn biechtvader. Deze laatste vroeg Jezus om mij niet te laten
sterven. Bang dat Jezus naar mijn biechtvader zou luisteren, begon ik
te wenen.

De Heer zei mij:

"Mijn dochter, kalmeer, maak mij niet verdrietig met je tranen.

Ik heb alle reden om je bij Mij te willen hebben, gezien

- Ik de wereld wil straffen en
- Ik gebonden ben en niet kan doen wat Ik wil,
vanwege jou en jouw lijden.

De biechtvader heeft zijn redenen om je op aarde te houden.

Wat zal er immers gebeuren met de wereld in de toestand waarin zij
zich bevindt? Wat zal er van haar terechtkomen als niemand haar
beschermt? Houd moed!

Zoals de dingen nu gaan, ben ik meer geneigd om naar jou te

luisteren dan naar je biechtvader.

Bovendien weet Ik hoe Ik zijn wil kan veranderen.

Daarna keerde ik terug naar mijn lichaam. Ik vond het niet nodig om deze dingen op te schrijven. Het leek me onnodig.

Aangezien de biechtvader bij Onze-Lieve-Heer was, was ik ervan overtuigd dat hij alles wist wat er gezegd was.

7-24 - 24 juni 1906 - Jezus toont Luisa een boog van Licht (haar ziel) die een pijl afschiet (de dood waarnaar zij verlangt).

Toen mijn biechtvader las wat ik gisteren had geschreven, was hij bezorgd. Want hij wilde absoluut

- dat ik mij tegen de Heer zou verzetten en
- dat ik Hem zou zeggen dat gehoorzaamheid niet wilde dat ik zou sterven.

Ik voelde me echter slecht, want het gemis van de gezegende Jezus verbrandde me levend en deed me smachten naar de Hemel.

Mijn kleine mensheid kwam in opstand tegen de gehoorzaamheid.

Ik voelde mijn arme ziel verpletterd worden onder zijn enorme zwaarte. Ik wist niet wat ik moest beslissen.

Onze-Lieve-Heer kwam. In zijn Handen hield hij een Boog van Licht. Er kwam een pijl uit, eveneens van Licht. Deze raakte de boog die Jezus in zijn Handen hield. En toen de boog geraakt was, bleef hij geabsorbeerd in Christus.

Toen verdween Jezus zonder mij de tijd te geven om Hem te zeggen wat de gehoorzaamheid van mij verlangde. Ik begreep dat de boog mijn ziel was en dat de pijl de dood was waarnaar ik verlangde.

7-25 - 26 juni 1906 - In de gedaante van een kind heeft Jezus medelijden met Luisa. Met zijn kussen geeft Hij haar de moed om te leven.

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand.
De biechtvader kwam en stond erop zijn opdracht te handhaven
dat ik Jezus niet zou vragen om te sterven.

Later kwam Jezus in de gedaante van een kind en ik uitte mijn twijfels
over alles wat mijn biechtvader me had gezegd over gehoorzaamheid.

Terwijl Hij me streelde en medelijden met me had, gaf Hij me kusjes.
Door zijn kussen gaf Hij mij de moed om verder te leven.
Daarna voelde ik een hernieuwde kracht in mijn mensheid.

Alleen God kan de mentale pijn begrijpen die ik ervaar
en die ik echt niet kan beschrijven.

Ik hoop tenminste:

- dat de Heer mij meer duidelijkheid zal geven over dit soort
gehoorzaamheid,
- dat Hij mij zal vergeven als ik door mijn pijn domme dingen zeg.

**7-26 - 2 juli 1906 - Jezus toont Luisa een ring versierd met
edelstenen die het resultaat zijn van haar lijden.**

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam Jezus naar
mij toe en **Hij zei:**

"Mijn dochter, Ik wil je echt naar het paradijs brengen
omdat Ik vrij wil zijn om naar mijn zin in de wereld te handelen."
Het leek alsof Jezus me wilde verleiden,
aangezien de gehoorzaamheid iets anders vereiste.

Terwijl ik zo nadacht, liet Jezus me een zeer mooie en glanzende ring
zien die Hij in zijn Hand hield.

Op deze ring zat een witte edelsteen waaraan veel met elkaar
verweven gouden ringen hingen die de hand van Onze-Lieve-Heer
prachtig versierden.

Hij liep trots rond en liet deze ring zien, omdat hij Hem zo beviel.

Toen **zei Hij:** "Jij hebt deze voor Mij gemaakt in de laatste dagen met
je lijden. Ik maak een nog mooiere voor jou klaar.."

7-27 - 3 juli 1906 - De Goddelijke Wil is een paradijs voor God en voor de ziel. Het is de enige sleutel die de goddelijke Schatten opent en de ziel vertrouwdheid in het Huis van God schenkt.

Nadat ik de heilige communie had ontvangen,
voelde ik me in zeer innige verbondenheid met mijn geliefde Jezus.
Terwijl Hij mij omhelsde, rustte ik in Hem en Hij in mij.
Na enige tijd **zei Hij mij:**

"Mijn liefste,
***de ziel die in mijn Wil leeft, rust ,
omdat de Goddelijke Wil alles voor haar doet.***

Terwijl Ik voor haar werk, vind Ik ook mijn grootste rust.
Zo **is de Goddelijke Wil rust voor God en voor de ziel.**

Terwijl de ziel rust in mijn Wil, is zij altijd verbonden met mijn Mond,
en ontvangt zij het goddelijke Leven dat haar voortdurend Voedsel vormt.

***"De Wil van God is het paradijs van de ziel op aarde en
de ziel die in de Goddelijke Wil leeft is het Paradijs van God.***

De Wil van God is de enige sleutel
- die de schatten van de goddelijke Geheimen opent
- en de ziel vertrouwdheid schenkt in het Huis van God,
alsof zij de eigenaar ervan is."

Wie zou alles kunnen zeggen wat ik heb begrepen over de Goddelijke Wil! O Goddelijke Wil, hoe bewonderenswaardig, beminnelijk, begeerlijk en mooi bent U!

Als ik mij in U bevind, voel ik het verlies van mijn eigen ellende en al mijn kwalen. Door U word ik een nieuw wezen, voorzien van alle goddelijke Eigenschappen.

7-28 – 8 juli 1906 - Jezus trekt haar met een Licht naar zich toe. Maar de gehoorzaamheid laat niet toe dat zij permanent in dat Licht binnengaat.

Het gaat bijna altijd verder op dezelfde manier. Alleen voel ik me een beetje sterker. God zij altijd gezegend!

Alles is te weinig voor zijn Liefde,

- zelfs het gemis van Hem,

- zelfs het ver van de Hemel zijn, en dit enkel uit gehoorzaamheid.

Nu wil de gehoorzaamheid dat ik iets schrijf over het Licht dat ik nog steeds af en toe zie.

Soms lijkt het alsof ik Onze-Lieve-Heer in mij zie.

En uit zijn Mensheid komt een ander beeld tevoorschijn dat geheel uit Licht bestaat. En zijn Mensheid wakkert het vuur en het beeld van het Licht van Christus steeds meer aan, alsof het dit vuur zeeft.

En uit dit gezifte vuur komt een licht tevoorschijn dat helemaal lijkt op zijn Beeld van Licht. En volkomen tevreden, wacht Hij vol spanning om het met Zich te verenigen, en dan neemt Hij het opnieuw op in zijn Mensheid.

Op andere momenten bevind ik me buiten mijn lichaam en zie ik mezelf helemaal in brand staan. Ik zie het licht dat op het punt staat uit het vuur te barsten, en Onze-Lieve-Heer die Zijn adem in dat licht blaast.

Het licht stijgt op en begeeft zich naar de mond van Jezus Christus, en met Zijn adem blaast Hij het weg en trekt het dichterbij, Hij vergroot het en maakt het helderder.

En het arme licht kronkelt en worstelt en spant zich in om zijn Mond binnen te gaan.

Het lijkt me dat als ik dat punt zou bereiken, ik mijn laatste adem zou uitblazen; toch ben ik gedwongen om in mijn binnenste te zeggen: "Gehoorzaamheid wil het niet", ondanks het feit dat het me mijn leven

kost – God. De Heer lijkt er plezier in te hebben om veel grappen uit te halen met dit licht.

Het lijkt me nog steeds dat Onze Heer komt en alles wil bekijken wat Hij mij zelf heeft gegeven, of alles netjes en afgestoft is.

Dus neemt Hij mijn hand en haalt de ringen weg die Hij mij gaf toen Hij met mij huwde. Eén vond Hij intact, en de rest heeft Hij met Zijn adem afgestoft en vervolgens weer teruggeplaatst, alsof Hij mij helemaal aankleedde.

En dan kwam Hij dichtbij en **Hij zegt**:

“Nu ben je mooi, kom naar Mij, ik kan niet zonder jou.

Ofwel kom jij bij Mij, ofwel kom Ik bij jou.

Jij bent mijn geliefde, mijn vreugde, mijn tevredenheid”.

(4) Terwijl hij dit zegt, worstelt het licht en doet het er alles aan om naar Jezus te gaan. En terwijl het zijn vlucht neemt, zie ik dat de biechtvader het met zijn handen tegenhoudt en het in mij wil opsluiten. En Jezus blijft rustig en laat hem zijn gang gaan.

Oh! God, wat een pijn!

Telkens wanneer dit gebeurt, lijkt het alsof ik sterf en in de haven van de Hemel aankom. En gehoorzaamheid brengt me terug op het pelgrimspad.

Als ik alles over dit licht zou willen vertellen, zou ik nooit klaar zijn.

Maar het doet me zoveel pijn om hierover te schrijven, dat ik niet verder kan gaan

En er zijn vele dingen die ik niet kan verwoorden, dus zwijg ik.

7-29 - 10 juli 1906 - Jezus geeft alles van Zichzelf aan degene die zich helemaal aan Hem geeft.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam Jezus even langs en **Hij zei mij**:

"Mijn dochter,

wie zich helemaal aan Mij geeft, verdient dat Ik Mij helemaal aan hem geef. Ik sta volledig tot zijn beschikking."

Ik had Hem echter niets gevraagd. Ik had alleen gezegd:
"Mijn allerliefste, *ik wil niets anders dan u alleen.*
U bent genoeg voor mij, want als ik u heb, heb ik alles."

Jezus voegde eraan toe: "Je hebt heel goed gevraagd: omdat je niets anders verlangt, heb je alles."

7-30 - 12 juli 1906 - Ons lijden raakt God. Telkens wanneer Hij zich geraakt voelt, geeft Hij ons iets van Zijn Godheid.

Na veel te hebben geleden terwijl ik op Jezus wachtte, voelde ik me moe en krachteloos. Jezus kwam en **Hij zei me:**

"Mijn dochter,
al het lijden van de mens is als een speer die de mens aan de ene kant doorboort en God aan de andere kant raakt.
En telkens wanneer Hij zich zo geraakt voelt,
geeft God iets van Zijn Godheid aan de mens."

7-31 - 17 juli 1906 - Aan hen die in de Goddelijke Wil leven, geeft Jezus de sleutel van zijn schatten en voorrang op al zijn genaden. Als zij die niet in de Goddelijke Wil leven iets ontvangen, dan is dat dankzij hen die er wel in leven.

Deze morgen zag ik mijn gezegende Jezus met een sleutel in de Hand. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, deze sleutel is deze van mijn Wil.
Het is gepast dat zij die in mijn Wil leven deze sleutel hebben,
om mijn schatten naar eigen goeddunken te openen en te sluiten.
Al mijn schatten staan hun ter beschikking.

Want door in mijn Wil te leven, zorgen zij er beter voor,
dan wanneer zij van henzelf waren.

Alles wat van Mij is, is van hen.
Zij verspillen mijn schatten niet.

Zij weten hoe ze aan anderen moeten geven
en zij weten wat Mij eer en glorie kan brengen.
Daarom geef Ik je deze sleutel. Wees voorzichtig met mijn Schatten.

Terwijl Jezus dit zei,
voelde ik me helemaal ondergedompeld in de Goddelijke Wil.
Ik kon niets anders zien.
Ik bracht de hele dag door in het Paradijs van deze Goddelijke Wil.
Wat een geluk! Wat een vreugde!

's Nachts, terwijl ik in deze sfeer bleef,
zei de Heer mij: "Zie, mijn liefste,
er is geen genade die in de Hemel of op aarde wordt gegeven
zonder dat degenen die in mijn Wil leven,
- *niet de eersten zijn om die te ontvangen.*

Dat is natuurlijk. Want wie in het Huis van de Vader leeft, wordt
overvloedig gezegend met al zijn goede Dingen.
Als degenen die buiten mijn Wil leven iets ontvangen,
is dat dankzij degenen die binnenin leven.

7-32 - 21 juli 1906 - Daden die met rechtschapenheid en om God te behagen worden verricht, zijn vervuld van licht. Anders zijn ze duisternis.
--

*Mijn gezegende **Jezus zegt mij:***

"Mijn dochter, menselijke handelingen, zelfs de zogenaamde heilige,
zijn vervuld van duisternis, als ze niet met de uitdrukkelijke bedoeling
zijn gedaan om Mij te behagen.

Wanneer ze echter
- rechtvaardig zijn en
- met de bedoeling Mij te behagen,
komen ze vol licht bij Mij aan.
Want de intentie zuivert de handeling.

7-33 - 27 juli 1906 - Door zijn Kruis gaf Jezus een bruidsschat aan de zielen. Wie de kruisen in zijn leven aanvaardt, aanvaardt zich te verloven met Jezus. Wie hen weigert, verliest beide: de bruidsschat en de verloving.

Deze morgen, terwijl ik mijn lieve **Jezus aan het Kruis** zag, vroeg ik me innerlijk af: "Wat zouden Jezus' gedachten zijn geweest toen hij het kruis ontving?"

Jezus zei mij:

"Mijn dochter,
Ik omhelsde het kruis alsof het mijn dierbaarste schat was.
Door het kruis heb Ik de zielen een bruidsschat gegeven.
Ik ben met hen getrouwd.

Vervolgens, terwijl Ik naar het kruis keek, naar zijn lengte en breedte, heb Ik Mij verheugd omdat Ik daarin genoeg bruidsschatten zag voor al mijn bruiden.

Bovendien hoefde geen van hen bang te zijn van met Mij te trouwen omdat Ik het kruis in mijn handen had,
- dat wil zeggen de prijs van hun bruidsschat.

Ik huw de ziel op één voorwaarde:

dat zij de kleine geschenken aanvaardt die Ik haar geef,
dat wil zeggen de kruisen.
Dat is het teken dat zij Mij als echtgenoot aanvaardt. Dan vindt het huwelijk plaats en wordt de bruidsschat aan de ziel gegeven.

Als daarentegen de ziel mijn kleine geschenken niet aanvaardt,
dat wil zeggen, als ze zich niet neerlegt bij mijn Wil:
- wordt alles geannuleerd.
Zelfs als Ik haar een bruidsschat wil geven, kan Ik dat niet.

Voor het huwelijk is het noodzakelijk dat beide partijen, de ziel en Ik, het eens zijn. Als de ziel mijn geschenken niet aanvaardt, betekent dit dat zij mijn Verloving niet aanvaardt.

7-34 - 28 juli 1906 - Jezus rechtvaardigt Luisa's vrijmoedigheid in haar liefdesuitingen met Hem.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam mijn gezegende Jezus even langs.

Toen ik Hem zag, omhelsde ik Hem zeer innig, alsof ik Hem in mijn hart wilde opsluiten . Op datzelfde moment zag ik rond mijn bed enkele mensen die zegden:

"Kijk eens hoe vrijpostig ze is! Wat een vrijheid neemt ze!
Hoewel zij met zoveel vertrouwen wordt behandeld, heeft zij niet de waardering, de erkenning en het respect die ze zou moeten hebben."

Toen ik dat hoorde, bloosde ik van schaamte.
Maar ik kon mijn houding niet veranderen.

De Heer zei tegen hen:

*"Je houdt alleen echt van iets als je het in bezit wilt nemen.
Als je het niet in bezit wilt nemen, houd je er niet echt van.
Als je iets niet waardeert, heb je er geen achting of respect voor.*

Als iemand bijvoorbeeld van rijkdom houdt, toont hij
- veel achting voor rijkdom,
- veel respect voor rijke mensen en
- een groot verlangen om rijkdom te bezitten.

Als iemand daarentegen niet van rijkdom houdt,
- verveelt het hem alleen al om erover te praten.
Hetzelfde geldt voor de liefde voor alle dingen.

In plaats van bekritiseerd te worden,
verdient het dus geprezen te worden.
Het feit dat zij Mij wil bezitten, betekent
dat zij Mij bemint, Mij waardeert en Mij respecteert.

7-35 - 30 juli 1906 - Jezus spreekt over eenvoud. Net als het licht wordt de eenvoudige ziel niet beïnvloed door het vuil dat ze tegenkomt. De eenvoudige ziel versmelt met het Goddelijke Licht.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand.

Mijn gezegende Jezus kwam, kuste me en **Hij zei mij**:

"Mijn dochter,

eenvoud is voor de deugdzaamheid wat kruiden zijn voor voedsel.

Voor de ziel die openhartig en eenvoudig is,

is er geen sleutel of deur om in Mij binnen te gaan of Ik in haar.

Zij kan naar believen in Mij binnengaan en Ik in haar.

Zij bevindt zich in Mij zonder binnen te hoeven gaan,
omdat haar eenvoud lijkt op de Mijne.

Ik ben de eenvoudigste Geest en daarom ben Ik overal.

Niets en niemand ontsnapt aan mijn hand.

De openhartige en eenvoudige ziel is als het zonlicht dat,
ondanks de wolken of het vuil dat het kan tegenkomen,

- altijd licht blijft,
- zich aan iedereen meedeelt en
- nooit verandert.

Zo aanvaardt de eenvoudige ziel alle vernederingen en
onaangenaamheden zonder te ophouden Licht te zijn voor zichzelf en
voor degenen die haar vernederen.

Als zij slechte dingen ziet, wordt zij daar niet door bezoedeld.
Ze blijft altijd Licht en verandert nooit.

Eenvoud is de deugd die het meest lijkt op het Goddelijk Wezen.

Door deze deugd komt de ziel tot deelname aan andere Goddelijke
Eigenschappen. De eenvoudige ziel verzet zich niet tegen het
binnendringen en werken van de goddelijke Genade in haar.

Omdat zij Licht is,

- verenigt zij zich gemakkelijk met het goddelijke Licht en
- wordt ze ermee verenigd.

Wie zou alles kunnen zeggen wat ik zo heb begrepen over eenvoud?
Ik voel me alsof ik ondergedompeld ben in een Zee van Kennis.

Ik schrijf slechts enkele druppels op van wat ik waarneem en ik doe dat op een onvolledige manier. God zij dank en geprezen voor alles!

7-36 - 8 augustus 1906 - Het is belangrijk om nooit te stoppen en altijd te blijven rennen om je doel, het hoogste Goede, te bereiken.

Deze morgenvoelde ik me moe en bedroefd door het gemis van mijn gezegende Jezus. Hij kwam even en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, voor wie het doel wil bereiken, is het noodzakelijk

-altijd te blijven rennen en

-nooit te stoppen.

Rennen maakt de reis gemakkelijker.

Hoe meer je rent, hoe sneller je het beoogde doel bereikt.

Bovendien voelt men, geholpen door de genade, de vermoeidheid van de weg niet.

Het tegenovergestelde geldt voor wie niet rent.

Door zijn tempo te vertragen, voelt hij de vermoeidheid en verliest hij de kracht om door te gaan.

Door te treuzelen verliest hij het einde van zijn reis uit het oog, dat wil zeggen het hoogste Goede.

Hij voelt zich uitgeput en ontmoedigd.

Bovendien verliest hij de genade

Want door niet te rennen, wordt deze hem niet tevergeefs gegeven.

Zijn leven wordt ondraaglijk omdat **luiheid tot inertie leidt**.

7-37 - 10 augustus 1906 - Minder plezier op aarde betekent meer gelukzaligheid in het hiernamaals.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam mijn gezegende Jezus naar mij toe en **Hij zei mij**:

"Mijn dochter, aan degene die zich uit liefde voor Mij tijdens dit leven kleine genoegens weet te ontzeggen,
zal Ik meer gelukzaligheid schenken in het andere leven.

Hoe minder plezier hij hier heeft, hoe meer hij daar zal hebben.
Tel het aantal ontberingen dat je de afgelopen dertig jaar in bed
omwille van Mij hebt geleden. Vanwege die ontberingen zal Ik je in de
hemel des te meer gelukzaligheid schenken!

Ik antwoordde Hem:

"Mijn enig Goed, wat zegt U?

Ik voel me vereerd en ben u dank verschuldigd omdat u me de kans
geeft om mezelf uit liefde voor u iets te ontzeggen!

En u zegt dat u me veel gelukzaligheid zsal geven?"

Hij antwoordde: "Dat is precies wat ik bedoel."

7-38 - 11 augustus 1906 - Jezus legt uit dat het Kruis een kostbare Schat is.
--

In mijn gebruikelijke toestand zag ik mijn geliefde Jezus met een kruis
in zijn Hand dat helemaal bedekt was met witte parels.

Hij legde het op mijn borst en onmiddellijk drong het mijn hart binnen
en bleef het daar als in een heiligdom.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, het kruis is een schat.

De ziel is de veiligste plek om deze zeer kostbare schat te bewaren.

Deze plaats is het veiligst wanneer

- door haar geduld,
- door haar berusting en
- door haar andere deugden,

de ziel in staat is geworden om deze schat te ontvangen.

De deugden, **vooral geduld**,
zijn sloten die de ziel tegen dieven beschermen."

7-39 - 25 augustus 1906 - Jezus wijst erop dat wetenschappelijke en menselijke activiteiten niet de zaak van priesters zijn.

Deze morgen, toen ik buiten mijn lichaam was, zag ik enkele priesters die zich bezighielden met wetenschappelijke en menselijke activiteiten die niet noodzakelijk waren voor hun levenswijze. Bovendien waren hun handelingen gekenmerkt door een geest van rebellie tegen hun oversten.

Op angstige toon **zei Onze-Lieve-Heer tegen mij**: "Mijn dochter, wetenschappelijke en menselijke activiteiten zijn geen zaak van priesters. Er ontstaat een modderige en verrotte tweede natuur in hen. De werken (zelfs heilige) die voortkomen uit deze activiteiten stinken zo erg dat ze Mij een ondraaglijke misselijkheid bezorgen. Bid en herstel deze beledigingen goed, want Ik kan hen niet meer verdragen..

7-40 - 2 september 1906 - Luisa wil zich voorbereiden op de dood. Als een zorgzame vader voor zijn kleinkind, voorziet Jezus in haar behoeften. Ze hoeft zich alleen maar bezig te houden met het Werk dat Jezus haar heeft toevertrouwd en met niets anders.

Deze morgen ging ik de Communie ontvangen en ik wou er een retraite-dag van maken als voorbereiding op mijn dood..
Na de heilige communie te hebben ontvangen, **zei ik tegen Jezus**:

"Gezegende Jezus,
laten we nu onze rekeningen vereffenen, zodat we dat niet hoeven te doen op het laatste moment van mijn leven.
Op dit moment ken ik mijn ware toestand niet omdat ik niet over mezelf nadenk.

Ik voel me niet terneergeslagen, gewetensvol of onrustig, maar aan

de andere kant zie ik dat anderen veel beter zijn dan ik.
Bovendien dachten zelfs de heiligen, over wie ik heb gelezen,
voortdurend na over zichzelf.
Ze probeerden te weten te komen of ze koud of warm waren, onrustig
of in vrede, of ze goed of slecht biechtten, enz.
En bijna elk van hen was verlegen, verward en scrupuleus.
Toch geef ik U al mijn aandacht en liefde, want ik wil u niet beledigen.
De rest kan me niet schelen.

En wanneer ik vastbesloten ben om mezelf te onderzoeken,
maakt een *innerlijke stem* mij verwijten en **zij zegt**:

*"Wil je je tijd verspillen?
Bekommer je alleen om de dingen van God!"*

Daardoor weet ik niet in welke toestand ik me bevind: koud of warm.
Als iemand mij zou vragen om een beoordeling van mezelf te geven,
zou ik niet weten wat ik moet antwoorden.
Laten we daarom nu onze rekeningen vereffenen
zodat we alles kunnen rechtzetten."

Na het bidden **zei Jezus mij**:

"Mijn dochter, Ik heb je altijd op mijn schoot laten zitten, zo veilig
dat Ik je niet eens toesta om aan jezelf te denken.

Je bent als een klein kind op de schoot van zijn vader:
soms aait hij het, soms kus hij het.
Als het kleine kind zich onverstandig bevuilt, maakt de vader het
proper omdat het kind zich niet bewust is van zijn gedrag.

Aan de andere kant, wanneer het kleine kind ziet
dat zijn vader bedroefd is, troost het hem en droogt het zijn tranen.
Als het ziet dat zijn vader boos is, kalmeert het hem.

Kortom, de vader is het leven van het kleine kind
en het kleine kind is de troost en het leven van de vader.

Ondertussen moeten de andere, oudere kinderen het huis schoonmaken. Ze moeten wassen en andere klusjes doen.

*Zo doe Ik dat ook met jou.
Ik behandel je als mijn klein kind.*

Ik houd je zo innig met Mij verbonden,
- dat Ik je niet toesta jezelf te voelen.
Ik zorg voor alles wat van jou is.
Ik was je als je jezelf bevuild hebt, ik voed je als je honger hebt.
Ik zorg voor alles, zodat je niet eens weet wat je nodig hebt.
Je dicht bij Mij hebben is een genade die Ik je schenk,
zodat je bevrijd bent van veel gebreken.

*Daarom hoef je alleen maar te denken aan het Werk
dat Ik je opdraag en je hoeft je nergens anders zorgen over te maken.*

7-41 - 11 september 1906 - Enkel daden die voor de eer van God worden verricht, krijgen licht en waarde.

Toen ik buiten mijn lichaam was, zag ik mezelf samen met de baby Jezus. Wij waren met verschillende mensen .

Jezus zei mij:

"Mijn dochter, alle werken, woorden en gedachten van de mensen zouden moeten worden voorzien van de stempel **'Ad Gloriam Dei'**.
Alle werken, woorden en gedachten
die niet zo gemerkt zijn, blijven in de duisternis.
Ze zijn begraven in de duisternis en hebben geen enkele waarde.

De mens verzamelt dan alleen maar duisternis en verschrikkingen!
Door niet te werken voor de glorie van God,
- wijkt hij af van het doel waarvoor hij is geschapen.
- blijft hij gescheiden van God en aan zichzelf overgeleverd.

Aangezien God echter Licht is, krijgen menselijke handelingen die ter ere van God worden verricht licht en waarde.

Wees dus niet verbaasd dat de mens,
die niet werkt voor de glorie van God:

- niets uit zijn inspanningen haalt en
- veel schulden opstapelt.

Daarna zagen Wij met bitterheid dat deze mensen

- niet werken voor de Glorie van God, en
- begraven waren in duisternis.

Om mijn gezegende Jezus af te leiden van dit tafereel,
kuste ik Hem meerdere keren.

En terwijl ik met Hem speelde, zei ik Hem:

"Herhaal na mij: 'Ik geef het gebed van deze ziel genoeg kracht om
haar te geven wat ze vraagt!'"

Maar Jezus had geen aandacht voor mij.

Omdat ik wilde dat Hij het deed, drong ik aan en kuste ik Hem
terwijl ik zei:

"Herhaal de woorden die ik je heb gezegd!"

Door mijn aandringen lijkt het me dat Jezus ze heeft gezegd.

Toen kwam ik weer bij bewustzijn in mijn lichaam,
verbaasd en beschaamd over mijn brutaliteit.

7-42 - 12 september 1906 - Luisa mag de rust van Jezus of haar eigen rust niet verstoren met ongepaste gedachten.
--

Ik dacht na over de toestand waarin ik me bevond, waar alles vrede,
liefde en goedheid leek. Niets stoorde me.

Omdat deze toestand vrij was van zonde, zei ik tegen mezelf:

"Hoe zal het zijn op het moment van mijn dood als de huidige situatie
verandert en alles omgekeerd wordt, dat wil zeggen dat alles wat ik
heb gedaan slechts een aaneenschakeling van kwaad is geweest?"

Terwijl ik hierover nadacht, zei Jezus tegen mij:

"Mijn dochter, het lijkt erop dat je de rust die Ik in je ervaar, wilt verstoren. Waar komen je geduld, je doorzettingsvermogen en je vrede vandaan? Van jou of van degene die in jou leeft? Alleen Ik bezit deze gaven!

Als het de natuur of de duivel was, die in jou tussenbeide kwam, zou je ziel zich geterroriseerd voelen door voortdurende veranderingen.

Op een bepaald moment zou ze zich gedomineerd voelen door de ene liefde, later door een andere;

Op een bepaald moment zou ze zich geduldig voelen, en het volgende moment boos, enzovoort.

Kortom, je arme ziel zou als een rietstengel zijn, heen en weer geslingerd door een steeds veranderende harde wind.

Oh, mijn dochter,

- waar God niet is, is er geen continuïteit en echte goedheid.

Verstoort dus niet je eigen rust en de Mijne, maar dank samen met Mij.

7-43 - 14 september 1906 – Jezus verdedigt Luisa tegen haar tegenstanders. De plaats van de ziel in de Mensheid van Jezus.

Deze morgen bevond ik me buiten mijn lichaam.

Ik kon Jezus als baby zien, alsof ik in een veelzijdige spiegel keek.

In elk facet kon ik Hem zeer goed observeren.

Ik kon Hem met mijn hand naar me toe wenken en

Hij kon mij ook roepen om naar Hem toe te komen.

Terwijl we dit deden, zag ik verschillende vrome mensen en priesters zich tussen Jezus en mij plaatsen.

Ze spraken allemaal kwaad over mij, maar ik lette niet op hen.

Mijn ogen bleven gericht op mijn lieve Jezus.

Jezus kwam snel uit het spiegelspeelhuis om de mensen te straffen die kwaad over mij spraken.

Hij zei tegen hen:

"Niemand mag haar aanraken.

Want als iemand die Ik liefheb wordt aangeraakt,
voel Ik Mij meer beledigd dan wanneer Ikzelf wordt aangeraakt..

Ik zal jullie allemaal laten zien dat Ik de onschuld kan verdedigen
van iemand die zich volledig aan mij heeft gegeven."

Terwijl Hij me met één arm omhelsde,
bedreigde Hij hen met de andere.

Maar ik hechtte geen belang aan wat deze mensen zeiden en vond
het vervelend dat Jezus hen om mij heen wilde straffen.

Ik zei Hem:

"Mijn lieve Leven, ik wil niet dat iemand omwille van mij lijdt.
Ik zal weten dat u van me houdt als U kalmeert en hen niet straft.
Dat zou ik goed vinden, maar de andere manier niet."

Daarna leek het alsof Jezus gekalmeerd was. Hij haalde me weg bij
die mensen en bracht me terug naar mijn lichaam.

Toen zag ik Hem terug, niet meer als een Baby, maar als de
Gekruisigde. **Ik zei Hem:**

"Mijn geliefde Jezus, ik weet dat ***tijdens uw kruisiging***
alle zielen een plaats hadden in uw Mensheid.
Vertel me alstublieft wat mijn plaats was? Waar was ik?"

Jezus antwoordde:

"Mijn dochter, *de liefhebbende zielen waren in mijn Hart.*
Maar jij, die door je slachtofferschap bijdroeg aan de Verlossing,
had Ik ook in al mijn ledematen als mijn troost."

7-44 - 16 september 2016 - De afleiding veroorzaakt door bezoekers. De waarheid is een krachtige magneet om zielen aan te trekken. Luisa moet altijd de pure en eenvoudige waarheid spreken in een geest van gehoorzaamheid aan haar biechtvader.

De biechtvader had me verteld dat de overste wilde dat niemand me kwam bezoeken, zodat ik niet afgeleid zou worden.

Ik heb hem gezegd dat deze instructie me al meerdere keren eerder was gegeven. Ze werd een tijdje nageleefd, maar al snel vergeten.

Als je mij de instructie wil geven om niet te spreken, zal iedereen gedwongen worden om bij mij weg te blijven. Nadat ik de heilige Communie had ontvangen, zei ik tegen de Heer:

"Alstublieft, ik zou graag willen weten hoe deze dingen moeten werken. Je weet hoe onrustig ik ben als ik bij mensen ben: alleen bij U ben ik in vrede.

Ik begrijp trouwens niet waarom mensen bij mij willen zijn, aangezien ik slechts een eenvoudige boerin ben en niets doe om hen aan te trekken.

Ik verlang er juist naar om altijd alleen gelaten te worden!"

Jezus antwoordde mij:

"Mijn dochter, de heldere, eenvoudige en zuivere waarheid is een grote magneet die harten aantrekt en hen bereid maakt om alle offers te brengen uit respect

- voor de waarheid en
- voor de mensen die haar verkondigen.

De waarheid maakte alle martelaren in staat hun bloed te vergieten. De waarheid gaf de heiligen de kracht om een zuiver en kuis leven te leiden te midden van zoveel strijd.

Het is de pure, eenvoudige en onbaatzuchtige waarheid die ervoor zorgt dat mensen naar jou willen komen.

Ach, mijn dochter, wat is het moeilijk om iemand te vinden die de naakte waarheid kan laten zien, zelfs onder geestelijken, religieuzen en vrome zielen!

In hun toespraken en hun werk is er altijd iets menselijks van zelf-interesse of iets dergelijks, dat de waarheid verhuult.

Zo wordt de toehoorder niet geraakt door de waarheid zelf, maar door een ander menselijk belang dat de waarheid vervalst.

Als gevolg daarvan ontvangt de toehoorder niet de genade die aan de waarheid verbonden is.

Dat is de reden waarom **zovele sacramenten en biechten, verspild zijn, ontheiligd en vruchteloos.**

Ik weiger niet om mensen het licht van de waarheid te geven, maar zij ontvangen het niet.

Zij geloven dat als zij de naakte waarheid spreken,

- zij hun prestige verliezen
- zij niet meer geliefd zullen zijn,
- zij niet langer de menselijke voldoening krijgen waarnaar zij op zoek naar zijn,
- dat hun belangen in het gedrang komen.

Oh! Wat hebben ze het mis!

Wie alles achterlaat uit liefde voor de waarheid

- zal een overvloed aan alles hebben en
- zal meer ontvangen dan anderen.

Daarom moet je, telkens wanneer je kunt, niet verzuimen om de pure en eenvoudige waarheid te spreken. Je moet echter altijd gehoorzaam zijn aan degene die je leidt wanneer je de kans krijgt om de waarheid te laten zien.

Wat mij betreft, merk ik dat ik vaak op een verhulde manier over naastenliefde heb gesproken.

En wat betreft de opdracht die ik heb gekregen om alles tot in de kleinste details neer te schrijven, heb ik het gevoel dat ik niet altijd gehoorzaam ben geweest.

Toen ik Onze-Lieve-Heer hierover ondervroeg, zei Hij mij dat ik goed had gesproken, want wie zijn fouten ziet, is op de goede weg.

7-45 - 18 september 1906 - Vrede is licht voor de ziel, voor anderen en voor God. God is het eeuwige Licht.
--

Na lang op mijn geliefde Jezus te hebben gewacht, voelde ik me beklemd en verontrust, en probeerde ik te achterhalen waarom Hij niet kwam. Eindelijk kwam Hij en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter,
vrede is Licht voor de ziel, voor anderen en voor God.
Als de ziel vrede heeft, is zij Licht.

Omdat ze licht is, is ze verenigd met het eeuwige Licht,
waarvan zij voortdurend nieuw Licht ontvangt,
- niet alleen voor zichzelf,
- maar ook voor anderen.
Als je altijd Licht wil zijn, blijf dan in vrede.

7-46 - 23 september 1906 - Handelen met Christus doet het menselijk handelen vervagen en het goddelijk Handelen verschijnen. Als Luisa de doornenkroon van Jezus en zijn Wonden ziet, beseft ze dat haar liefde slechts een schaduw is naast de Zijne.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam mijn gezegende Jezus, kuste mij en **Hij zei:**
"Mijn liefste dochter, *handelen met Christus doet het menselijk handelen vervagen en het goddelijk handelen verschijnen.*

Handel daarom ***altijd met Mij alsof Wij beiden hetzelfde doen.***
- Als je lijdt, doe dat dan alsof je met Mij lijdt;
- als je bidt, als je werkt, doe dat dan in Mij en met Mij.

Zo zal het menselijk handelen in jou vervagen en vergoddelijkt worden.

O, hoe groot is de rijkdom die de mensen kunnen verwerven door op deze manier te handelen. Maar het interesseert hen niet!

Nadat Hij dit had gezegd, verdween Hij en ik voelde een groot verlangen om Hem terug te zien.

Later bevond ik me buiten mijn lichaam en zocht ik Hem overal.

Toen ik Hem niet vond, riep ik uit:

"O Heer, wees niet zo wreed tegen een ziel die helemaal van U is en die voortdurend sterft uit liefde voor U.

Zie, mijn ziel zoekt U en sterft voortdurend omdat ze U niet vindt, omdat U het leven van haar wil bent.

Mijn ademhaling, mijn hartslag, mijn geheugen, mijn verstand, alles in mij lijdt voortdurend een wrede dood.

Heb je geen medelijden met mij?

Op dat moment keerde ik terug in mijn lichaam en vond Jezus in mij.

Om mij een les te leren,

zei Hij mij: "Zie, Ik ben alles in jou en alles voor jou."

Het leek alsof ik een doornenkroon op zijn Hoofd zag.

Toen Hij erop drukte, druppelde er bloed uit.

Toen zei Hij: "Dit Bloed wordt vergoten uit liefde voor jou."

Hij liet me ook zijn Wonden zien en Hij zei: "Ze zijn voor jou."

O, wat voelde ik me verward toen ik zag dat, vergeleken met de Zijne, mijn liefde slechts een schaduw was!"

7-47 - 2 oktober 1906 - In de Goddelijke Wil kan ons lijden de Wonden van Jezus verlichten en genezen. Bovendien schenkt Jezus de ziel de verdienste dat zij Hem heeft genezen, ook al is Hij het die het geneesmiddel verschaft.

Nadat ik de heilige communie had ontvangen, voelde ik me buiten mijn lichaam. En ik zag een persoon die zwaar gebukt ging onder verschillende kruisen. Mijn gezegende Jezus zei mij:

"Zeg haar dat terwijl zij lijdt, *zij haar lijden kan gebruiken om mijn wonden te verzorgen en te genezen.*

Soms zal ze mijn Zijde verzorgen, soms mijn Hoofd, soms mijn Handen en soms mijn Voeten.

Al deze Wonden zijn pijnlijk en ontstoken
- vanwege de grote beledigingen van de mensen.

Zeg haar dat het een grote eer is die ik haar hiermee bewijs.
Ik geef haar het medicijn om mijn Wonden te genezen
en de verdienste dat zij Mij genezen heeft.

Terwijl Jezus tot mij sprak, zag ik verschillende zielen in het vagevuur
die dit hoorden en verbaasd waren.

Ze zegden tegen mij:

"Wat ben je toch gelukkig, jij die zulke sublieme lessen ontvangt en
die de verdiensten kunt verwerven om een God te verlichten en te
genezen!

Deze verdiensten overtreffen alle andere en zij schenken u een glorie
die die van de anderen zal overtreffen, zoals de hemel de aarde
overtreft.

Ach, hadden we maar dergelijke lessen
en de kennis dat ons lijden een God kon genezen,
hoeveel rijkdom en verdiensten hadden we dan kunnen verwerven,
waarvan we nu verstoken zijn!

7-48 - 3 oktober 1906 - Jezus legt uit hoe eenvoudig de ziel vervult met Genade die zich verspreidt onder anderen.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam mijn
gezegende Jezus even langs. **Hij zei mij:** "Mijn dochter,
eenvoud vervult de ziel met genade die zich naar buiten verspreidt.
Als de ziel deze genade voor zichzelf zou willen houden, zou ze dat
niet kunnen.

Want net zoals de volmaakt eenvoudige Geest van God
zich op natuurlijke wijze overal verspreidt zonder moeite of
vermoeidheid,

zo verspreidt ook de ziel die de deugd van eenvoud bezit
de genade onder anderen zonder zich daarvan bewust te zijn.

Nadat Hij dit gezegd had, verdween Hij.

7-49 - 4 oktober 1906 - Jezus vernieuwt in Luisa de Kracht van de Vader, de Wijsheid van de Zoon en de Liefde van de Heilige Geest. De almachtige Adem van God ontsteekt het vuur van de Goddelijke Liefde in de ziel.

Nadat ik toestemming had gekregen om een paar woorden te zeggen
- ingeval er iemand zou komen,
was ik bang dat ik ongehoorzaam was geweest,
- aangezien Jezus niet was gekomen.

Wie zou de pijn van mijn ziel kunnen begrijpen als ik dacht dat ik een
zonde had begaan! Hem te missen is altijd een wrede pijn.
Maar de gedachte dat ik misschien een fout had begaan;
kwelde me nog meer.

Ik voelde me in wanhoop waanzinnig worden,
alsof ik was gestorven aan een shock.

Na lang op hem te hebben gewacht, kwam Jezus.

Hij raakte me drie keer aan en **Hij zei:** "Mijn dochter,
Ik vernieuw je
- in de Kracht van de Vader,
- in mijn Wijsheid en
- in de Liefde van de Heilige Geest."

Ik kan niet uitleggen
hoe ik me toen voelde en wat ik heb ervaren.

Toen legde Hij zijn met doornen gekroonde Hoofd op mijn hart
en Hij vervolgde:
*"Eerlijke bedoelingen houden de goddelijke Liefde in de ziel
brandend.*

Dubbelhartigheid daarentegen heeft de neiging deze Liefde te verstikken, bijvoorbeeld

- door eigenliefde,
- door menselijk opzicht en
- door het verlangen om aan anderen te behagen."

7-50 - 5 oktober 1906 - Jezus als baby legt Luisa uit dat Hij de meester van haar ziel is en dat als zij ergens de meester van wil zijn, zij dat van Hem steelt.

In mijn gebruikelijke toestand bevond ik me buiten mijn lichaam met baby Jezus. Het leek alsof Hij wilde spelen.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, Ik ben je leraar en Ik kan met je doen wat Ik wil.

Je moet weten dat je van Mij bent
en dat je geen meester bent over jezelf,

- noch van je gedachten,
- noch over je verlangens,
- noch van je hartslagen.

Als je ergens de baas over wilt worden, steel je van Mij.

Op dat moment zag ik mijn biechtvader

- zich ontmoedigd voelen en
- zijn lijden willen op mij afreageren.

Jezus hield hem met zijn hand tegen en **Hij zei tegen hem:**

"Eerst wil Ik mijn vele smarten op jou afreageren.

Daarna mag jij het op jouw beurt doen.

Terwijl Hij dit zei, kwam Hij naar mij toe en goot een zeer bittere vloeistof in mijn mond. Ik smeekte Hem om voor de biechtvader te zorgen en vroeg Hem hem met zijn kleine handjes aan te raken zodat hij zich beter zou voelen.

Jezus raakte hem aan en **Hij zei:** "Ja, ja." Daarna verdween Hij.

7-51 - 8 oktober 1906 - Het kruis is voor de mens wat de teugels zijn voor het paard.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam Jezus *naar* me toe en Hij zei:

"Mijn dochter,
het kruis is voor de mens wat de teugels zijn voor het paard.

Wat zou er van het paard worden als de mens het geen teugels zou geven? Het zou onbedwingbaar zijn.
Het zou van afgrond naar afgrond gaan totdat het wild zou worden en schade zou berokkenen aan de mens en aan zichzelf.
Maar met de teugels wordt hij volgzaam.
Hij gaat veilige wegen, is beschermd tegen afgronden en hij dient de behoeften van de mens als een trouwe vriend.

Zo is het kruis voor de mens.

Het kruis tempert hem en het voorkomt dat hij afdwaalt op de grillige paden van zijn hartstochten die hem als een vuur zouden verteren.
Het kruis dooft dit vuur.

In plaats van hem woedend te laten zijn op God en op zichzelf, temt het hem.

Het kruis is een weg naar de redding van de mens.

Het helpt hem God te verheerlijken.

O, als het niet het kruis was dat de goddelijke Voorzienigheid in haar oneindige Wijsheid gebruikt om de mens te beteugelen, hoeveel kwaad zou er dan over de mensheid komen!

7-52 - 10 oktober 1906 - Jezus grijpt in bij alle menselijke handelingen. De mensen schrijven hun daden aan zichzelf toe.

Deze morgenverscheen de gezegende Jezus in een stroom van Licht die alle mensen overspoelde.

Zo werden alle menselijke handelingen vanuit dit Licht uitgevoerd.
Terwijl ik dit zag, **zei de gezegende Jezus mij:**

"Mijn dochter,
Ik grijp in bij elke menselijke handeling, of het nu
een gedachte, een ademhaling of een korte beweging is.

Maar de mensen denken nooit aan mijn activiteit in hen en zij
handelen niet voor Mij.
Ze schrijven alles wat ze doen eerder aan zichzelf toe.

O! Als ze eraan zouden denken dat Ik voortdurend in hen werkzaam
ben, zouden ze niet gebruiken wat van Mij is,
ten koste mijn Glorie en hun eigen welzijn!

De mensen zouden alles voor Mij doen, Mij alles aanbieden.

Want wat zij voor Mij doen, houd Ik in bewaring om het hen in het
volgende leven terug te geven.

Daarentegen kunnen de daden die niet voor Mij worden gedaan,
niet in Mij binnendringen, omdat ze Mij onwaardig zijn.

Zelfs als ze met mijn tussenkomst worden gedaan
- aangezien Ik tussenbeide kom bij alle menselijke handelingen,
word Ik er misselijk van en verwerp Ik hen.

**7-53 - 13 oktober 1906 – Het belang van onthechting en de
noodzaak van deze Geschriften. Zij dienen als een Goddelijke
Spiegel.**

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, verscheen mijn
goede Jezus en **Hij zei mij:**
Mijn dochter, om te weten of een ziel van alles ontdaan is, volstaat het
om naar het volgende te kijken:

Wanneer heilige of zelfs onverschillige verlangens in haar opkomen en zij bereid is deze met heilige vrede op te offeren aan de Goddelijke Wil, betekent dit dat zij onthecht is.

Maar als zij verontrust en van streek raakt, betekent dit dat zij iets voor zichzelf houdt.

Toen ik Hem over verlangens hoorde spreken, zei ik Hem:

"Mijn hoogste Goed, mijn verlangen is om niet meer te schrijven.

O, wat is dat moeilijk voor mij!

Als ik niet bang was om af te wijken van uw Wil of u te mishagen, zou ik niet meer schrijven."

Hij onderbrak mij en Hij zei:

"Jij wilt dit offer niet, maar Ik wel. Dus als je wilt gehoorzamen, schrijf dan. Voorlopig dienen deze geschriften als spiegel

- niet alleen voor jou,
- maar voor elk die deelneemt aan jouw werk

Er zal een tijd komen dat ze als spiegel zullen dienen voor anderen
Want alles wat je schrijft, wordt door Mij gezegd en vormt een
"Goddelijke Spiegel".

Is het jouw wens om deze spiegel van mijn mensen weg te houden?
Denk daar eens goed over na.

Wens niet om Mij tegen te werken door niet alles van deze 'Goddelijke Spiegel' te schrijven.

Toen ik dit hoorde, raakte ik in de war en voelde ik me vernederd.
Ik voelde nog meer afkeer om te schrijven, vooral deze laatste regels.
Maar gehoorzaamheid heeft mij dit absoluut opgelegd en ik schrijf
alleen om te gehoorzamen.

7-54 - 14 oktober 1906 - De ijdelheid van de priester vergiftigt de genade die hij toedient. De ziel die zich vanwege kleine zonden onthoudt van het ontvangen van de heilige communie, zal delen in het leed van Jezus wanneer Hij niet door de zielen wordt ontvangen. Dit leed is vergelijkbaar met het vuur van het vagevuur.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand.

Ik bevond me buiten mijn lichaam, samen met de baby Jezus.

Hij wendde zich tot een priester en zei hem:

"Ijdelheid vergiftigt de genade in jou en in anderen, aangezien anderen door jou worden gevoed.

De ziel merkt gemakkelijk dat jouw woorden en daden bedoeld zijn om jouw behoefte aan waardering te bevredigen.

Als wat je doet bezoedeld is door ijdelheid, komt de Genade niet alleen bij de anderen binnen, maar zij gaat gepaard met het gif dat je met jou meedraagt. Als gevolg daarvan zien zij in plaats van het leven in jou de dood.

Later **zei Jezus tegen mij:**

"Het is noodzakelijk dat je je van alles ontdoet zodat je je volledig met God kunt vullen. Als je het Al in je hebt, zul je gemakkelijk in staat zijn om het aan iedereen te geven die naar je toe komt."

Toen **zag ik een ziel uit het vagevuur die voor ons op de vlucht was.**

Haar schaamte was zo intens dat ze als verpletterd bleef door de vernedering. Ik was daar zeer verbaasd over.

En op dat moment verdween Jezus.

Ik benaderde deze ziel en ik vroeg haar naar de reden voor haar gedrag. Ze voelde zich zo ongemakkelijk dat ze geen woord kon uitbrengen.

Na mijn aandringen zei ze mij: "Het is de gerechtigheid van God die op mijn voorhoofd de verwarring en angst in zijn Aanwezigheid heeft verzegeld, zodat ik gedwongen ben om voor Hem te vluchten.

Ik handel zo tegen mijn eigen wil in. Want terwijl ik ernaar verlang, verplettert het lijden van te moeten vluchten mij.

"O God, U zien en tegelijkertijd voor U vluchten is een extreme pijn!

Maar ik heb dit lijden meer verdiend dan andere zielen.

Want omdat ik een vroom leven heb geleid, heb ik vaak afgezien van de communie vanwege kleine zonden:

- omdat ik in de verleiding was gekomen,
- omdat ik bang was geweest, of
- om diverse andere onbelangrijke redenen

Soms ging ik zelfs naar de biechtvader om hem mijn zwakke redenen om niet te communiceren uit te leggen.

Deze dingen, die voor de ziel misschien onbelangrijk lijken, worden door God streng beoordeeld, -en gaan gepaard met lijden dat vele andere soorten lijden overtreft, omdat deze fouten rechtstreeks tegen de Liefde indruisen.

Jezus in het Heilig Sacrament brandt van Liefde en verlangen om zich aan de zielen te geven.

En als een ziel in staat is om Hem te ontvangen, maar dat niet doet vanwege simplistische voorwendselen, beledigt zij Hem.

Zij bezorgt Hem zoveel ongenoegen dat Hij zich verstikt voelt in Zijn Liefde en brandt.

Omdat Hij niemand vindt om Zijn Liefde te ontvangen, niemand om dit vuur te verzachten, ***herhaalt Hij steeds:***

"Er wordt geen rekening gehouden met mijn overmatige Liefde. Ze wordt zelfs vergeten.

Zelfs de zielen die zeggen mijn echtgenoten te zijn, willen Mij niet ontvangen. Ik kan niet op hen vertrouwen. .

Oh! Ik word niet bemind. Mijn liefde wordt niet beantwoord."

Het is rechtvaardig dat ik mijn fouten herstel.

De Heer heeft mij de genade gegeven om deel te nemen aan het martelaarschap dat Hij ondergaat wanneer Hij door de zielen niet aanvaard wordt. Het is een vuur dat vergelijkbaar is met dat van het vagevuur.

Daarna kwam ik weer bij zinnen, verbijsterd en bedroefd, denkend

- aan de angst van die arme ziel en
- hoe we om kleine dingen hebben kunnen nalaten de heilige Communie te ontvangen.

7-55 - 16 oktober 1906 - Elke zalige speelt een aparte en complete symfonie in het Paradijs, die eindigt op de laatste noot van Liefde. Degene die de Heer het meest behaagt, is degene die het meest bemint en niet degene die het meest doet.

Aangezien ik verzuimd had het volgende te schrijven, heeft de gehoorzaamheid mij opgedragen dit toe te voegen. Ik was dus buiten mijn lichaam en het leek alsof er in de Hemel een speciaal feest aan de gang was. Ik werd uitgenodigd voor dit feest en het leek alsof ik samen met de gelukzaligen zong.

Ik hoefde niets te leren, want je kon een innerlijke inspiratie voelen. De andere zong of deed iets en je wist ook hoe je het moest doen.

Het leek me alsof elke zalige een eigen, aparte muzieknoot gaf,
- of liever gezegd een aparte symfonie,
althoewel ze allemaal perfect in harmonie waren met de anderen.

Sommigen speelden *lofzangen*,
- andere zangen van *glorie*,
- weer anderen van *dankzegging*,
- en weer anderen van *zegeningen*.

Al deze symfonieën eindigden op één enkele noot:
die *van de Liefde*.

Deze noot van de Liefde klonk met zoveel zachtheid en kracht dat alle andere noten als het ware werden overstemd in dit liefdeslied.

Het leek me alsof elke zalige

- in extase raakte, in slaap viel en terug wakker werd,

bedwelmd door dit zo harmonieuze en mooie lied van Liefde,
dat de hele Hemel vervulde.

Hij genoot dan als het ware van een nieuw paradijs.

Maar wie waren dan de bevoorrechten

- die het hardst zongen en
- die hun liefdesliederen overal lieten weerklinken en
- die zoveel geluk brachten in de Hemel?

Het waren degenen die tijdens hun leven op aarde God het meeste hadden bemind..

Ah! Het waren niet degenen die

- grote dingen hadden gedaan,
- grote boetedoeningen of wonderen hadden verricht.

Absoluut niet!

Liefde is het enige dat boven alles verheft.

Al het andere blijft achter.

Zo zijn degenen die veel beminnen, in plaats van degenen die veel doen, het dichtste bij de Heer.

Het lijkt alsof ik onzin praat, maar wat kan ik eraan doen?

De gehoorzaamheid heeft de klok geluid.

Wie weet trouwens niet dat de dingen van Boven

hier beneden niet kunnen worden uitgesproken?

Om geen onzin meer te zeggen, stop ik hier.

7-56 - 18 oktober 1906 - Jezus bewaart de verborgen werken in zijn Hart. Deze zijn voor Hem meer waard dan een miljoen uiterlijke en openbare werken.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam mijn gezegende Jezus even naar me toe en **Hij zei me:**

"Mijn dochter,
de werken die mij het meest behagen zijn de verborgen werken.
Omdat ze vrij zijn van de menselijke geest. Ze behoren tot de meest
voortreffelijke dingen en Ik bewaar hen in mijn Hart.

Als je een miljoen openbare en externe werken vergelijkt met één
enkel innerlijk en verborgen werk, dan zou het miljoen uiterlijke
werken onderdoen voor het verborgen werk.

Dit komt omdat er altijd een deel van de menselijke geest
in het externe werk aanwezig is.

**7-57 - 20 oktober 1906 - Jezus beklagt zich over de toestand van
zijn priesters.**

Toen ik buiten mijn lichaam was, bevond ik me in een kerk waar veel
mensen een heilige ceremonie bijwoonden.

Het leek mij dat, met instemming van de autoriteiten, het mensen was
toegestaan om binnen te komen en de heilige plaats te ontheiligen.

- Sommige mensen renden en sprongen overal rond,
- anderen gebruikten geweld tegen anderen en
- weer anderen legden hun handen op het Heilig Sacrament en op de
priesters.

Terwijl ik dit zag, weende ik en smeekte ik de Heer, zeggende:

"Sta niet toe dat mensen uw heilige tempels ontheiligen.

Wie weet hoeveel straffen je hen zult moeten opleggen
voor deze afschuwelijke zonden!"

Jezus antwoordde mij: De oorzaak van al deze enorme misdaden,

- want een zonde is de oorzaak en straf
om in andere zonden te vervallen,
waren de zonden van de priesters.

In de eerste plaats hebben de priesters op een verborgen manier mijn
heilige tempel ontheiligd:

- door heiligschennende Missen op te dragen en
- door de sacramenten toe te dienen met onreine handen (harten).

Deze ontheiligingen werden begaan onder het mom van heiligheid. Ze ontheiligden niet alleen mijn stenen tempels, maar ook mijn levende tempels: mijn eigen Lichaam en de zielen!

Dit alles heeft de leken getroffen.

Zij vonden bij de priesters niet het licht dat nodig was om hen te leiden. Ze vonden bij hen enkel duisternis.

De leken zijn zo verduisterd geworden dat ze het mooie Licht van het geloof hebben verloren. Gezien het gebrek aan dit Licht, is het niet verwonderlijk dat zij tot zulke ernstige excessen komen.en.

Bid voor de priesters

- opdat zij Licht mogen zijn onder het volk en
- opdat, herboren in het licht, de leken het leven kunnen terugvinden en in staat zijn hun fouten in te zien.

Als zij hun priesters vervuld van licht zien,

zullen zij minder geneigd zijn om die ernstige zonden te begaan die zware straffen met zich meebrengen.

7-58 - 23 oktober 1906 - Jezus treurt over het feit dat veel priesters hun mannelijke karakter hebben verloren.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam mijn gezegende Jezus.

Hij was zeer bedroefd en wilde zijn verdriet op mij uitstorten.

Hij zei mij: "Mijn dochter, de mensen bezorgen mij zoveel bitterheid dat Ik het niet kan bevatten. Daarom wil Ik dat jij hieraan deelneemt. In deze tijden is alles vervrouwelijkt. Zelfs leden van de geestelijkheid hebben hun mannelijke karakter verloren en vrouwelijke manieren aangenomen.

Het is moeilijker geworden om mannelijke priesters te vinden,
omdat er een overvloed aan vervrouwelijkte mannen is.
O, in wat een erbarmelijke toestand verkeert de mensheid!

Na dit gezegd te hebben, verdween hij.
Ik begreep niet wat hij bedoelde,
maar gehoorzaamheid vereiste dat ik het opschreef.

7-59 - 25 oktober 1906 - Voor wie de Genade ontvangt, is het Licht. Voor wie haar niet van ontvangst is er vuur.

Terwijl ik doorging in mijn gebruikelijke toestand, bevond ik me buiten mijn lichaam. En het leek alsof bepaalde mensen mij wilden kruisigen. Terwijl ze me aan het kruis vastbonden, kon ik Onze-Lieve-Heer in mij zien. Hij strekte zich uit in mij en Hij strekte zich ook uit met mij.

In mijn handen waren zijn Handen en de spijkers doorboorden mijn handen en deze van hem tegelijkertijd. Bovendien leed Hij alles wat ik leed. Die spijkers deden zo'n pijn dat ik dacht dat ik zou sterven.

De mensen gingen door met het vastspijkeren van mijn voeten.
Op dat moment zag ik Jezus, niet bij mij, maar voor mij.
Mijn Pijnen namen verschillende lichtgevende vormen aan en knielden voor Onze-Lieve-Heer in een daad van aanbidding.

Jezus zei mij: "Mijn dochter,
voor degene die de Genade ontvangt, is Zij :
- Licht, de Weg, het Voedsel, de Kracht en de Troost.

Voor wie er geen gebruik van maakt, is Zij geen licht.
Omdat hij de weg niet onder zijn voeten heeft en geen kracht heeft,
is hij volledig in het donker. Zijn weg is veranderd in vuur en straffen."

7-60 - 28 oktober 1906 - Alles wat Licht is, komt van God. Kiezen om zich terug te trekken uit het Licht leidt tot duisternis en kan alleen maar kwaad voortbrengen.

Nadat ik de heilige communie had ontvangen, zag ik mezelf in een groot Licht. In dat Licht was Jezus zelf.

Hij zei mij: *"Mijn dochter, alles wat Licht is, komt van Mij.*

Niets komt van het schepsel.

Stel dat iemand gekleed is in de stralen van de zon.

Het zou dom zijn als hij zichzelf het licht zou willen toeschrijven waarvan hij geniet.

Als hij zich van het licht zou verwijderen en zou zeggen:

"Ik wil in het donker lopen",

zou dat voldoende zijn om hem in de duisternis te brengen.

Zo kan de ziel zich terugtrekken uit mijn Licht.

Maar dan bevindt zij zich in het donker.

En duisternis kan alleen maar kwaad voortbrengen."

7-61 - 1 november 1906 - Vruchten van het geduld in het lijden.
--

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde,

kwam mijn gezegende Jezus even naar me toe en **Hij zei me:**

"Mijn dochter,

de ziel die geduldig is in het lijden ontvangt steeds meer genade.

Zij verwerft:

- beheersing over zichzelf en
- grote rijkdom en
- een immense glorie voor het eeuwige leven."

7-62 - 6 november 1906 – Het Geloof en de Hoop van de ziel die in de Goddelijke Wil leeft.

Ik bad alsof ik in het gezelschap van Onze-Lieve-Heer was en met zijn intenties.

Ik reciteerde het "***Ik geloof in God***"

zonder echt na te denken over wat ik zei.

Mijn bedoeling was om hetzelfde geloof te verkrijgen als Jezus

- om het ongeloof van zo velen te herstellen en
- om de gave van het geloof voor iedereen te verkrijgen.

Ik was verdiept in dit gebed toen Jezus in mij verscheen

En **Hij zei mij** : "Mijn dochter, je vergist je,

- Ik had geen geloof of hoop omdat Ik God was.
- Ik had alleen Liefde."

Toen ik het woord "liefde" hoorde, voelde ik me zo aangetrokken tot de idee om alleen maar lief te hebben, dat ik zonder na te denken nog een andere dwaasheid toevoegde:

"Mijn Heer,

ik zou graag willen zijn zoals U, alleen maar liefde en niets anders."

Toen vervolgde Jezus:

"Dat is precies mijn doel voor jou.

Daarom vraag ik je vaak om totale onderwerping.

Door in mijn Wil te leven verwerft de ziel de meest volmaakte Liefde.

Ze slaagt erin om Mij te beminnen met mijn eigen Liefde:

- ze wordt één en al Liefde;
- ze staat voortdurend in contact met Mij.

In Mij, met Mij en door Mij doet zij alles wat Ik wil.

Ze verlangt niets anders dan mijn Wil

- waarin de totale Liefde van de Eeuwige te vinden is en
- waar ook zij zich bevindt.

Zo verliest de ziel bijna het geloof en de hoop .

Want door in mijn Wil te leven, heeft zij geen Geloof meer nodig, omdat zij als het ware ondergedompeld is in God.

Ze heeft geen Hoop meer nodig

omdat ze het einde van deze deugd al heeft bereikt.

*Het bezit van de Goddelijke Wil is voor de ziel het zegel
van haar voorbestemming voor de Hemel en*

- van het verzekerde bezit van God.

Heb je dat begrepen? Denk daar goed over na!

Daarna bleef ik peinzend en twijfelend achter en ik zei tegen mezelf: Misschien wil Hij me op de proef stellen

- om te zien wat ik zal doen of

- om mij de kans te geven nog meer onzin uit te kramen
om me te laten zien waar mijn trots me naartoe kan leiden.

Hoe dan ook, ik denk dat het goed is dat ik onzin uitkraam.

Want zo wordt Jezus ertoe gebracht om tegen me te praten,

- wat mij het genoegen geeft om zijn Stem te horen.

Ik vind het prettig om zijn Stem te horen.

Het brengt me van de dood naar het leven.

Toen dacht ik: "Wat voor onzin zou ik nog meer kunnen zeggen?"

Toen voegde mijn gezegende Jezus eraan toe:

"Jij bent het die Mij wilt verleiden, niet Ik!" Ik voelde me verward en dacht na over wat Jezus tegen me had gezegd.

Maar hoe kon ik alles vertellen!

Sommige dingen kun je niet uitleggen.

7-63 - 9 november 1906 - De ziel is het voedsel van Jezus en Jezus is het Voedsel van de ziel. Altijd mediteren over de Passie behaagt Jezus. Dat is wat Hij het liefste heeft.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand en ik **mediteerde over zijn Passie**. Onze Heer kwam en Hij zei mij:

"Mijn dochter, wie altijd over mijn Passie mediteert, voelt haar in zich en is vol medeleven met Mij. Dat bevalt mij zeer, want zo word Ik beloond voor alles wat Ik heb geleden.

De ziel die altijd over mijn Passie mediteert, voedt zich voortdurend met voedsel dat vol is van verschillende smaken en kruiden.

Tijdens mijn Passie werd ik vastgebonden met kettingen en touwen, Deze ziel maakt Mij los en geeft Mij mijn vrijheid terug.

Als compensatie voor de haat, het gespuug en de schande waarmee Ik overladen werd, *waardert zij Mij, reinigt zij Mij en eert zij Mij.*

Als compensatie voor de beledigingen van degenen die Mij uitkleedden en geselden, *geneest zij Mij en kleedt zij Mij.*

Ik werd gekroond met doornen en behandeld als een belachelijke koning. Mijn Mond werd verbitterd met gal en Ik werd gekruisigd. Deze ziel die al mijn Pijnen overweegt,
- *kroont Mij met glorie en*
- *eert Mij als haar Koning.*

*Ze verwijdt de nagels van het kruis en
zij wekt Mij terug tot leven in haar hart.*

Telkens wanneer de ziel dit doet,
geef Ik haar als beloning nieuwe genade.

Zo is deze ziel mijn voedsel en ben Ik het hare.
Wat Ik het meest waardeer,
is dat de ziel altijd over mijn Passie mediteert.

7-64 -12 november 1906 - De ziel geeft Jezus een verblijfplaats in de tijd, en Hij geeft haar een verblijfplaats in de eeuwigheid.

Terwijl ik mijn gebruikelijke toestand verder zette, *zei ik tegen de gezegende Jezus:* o, hoe graag zou ik U liefhebben om meer door U bemind te worden. En ***Hij zei in mijn binnenste:***

“Ik bemin je zozeer dat Ik je nooit zal verlaten en voortdurend in jou zal wonen”.

En ik: “Dank u voor uw goedheid om in mij te wonen, maar ik ben niet zo tevreden, ik zou gelukkiger zijn en me zekerder voelen als ik in U zou kunnen wonen”.

En Hij: “Ach, mijn dochter, in de tijd zul je Mij onderdak geven, in de eeuwigheid zal Ik het aan jou geven.

En wees tevreden en zeker, want Hij die in jou woont, heeft de macht om zijn woning te behouden, te versterken en vrij te houden van elk gevaar”.

7-65 -14 november 1906 - Het Kruis verlegt de grenzen van het Koninkrijk der Hemelen

O, wat heb ik geleden onder het gemis van Jezus!

Na lang wachten verscheen Hij even en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter,

zoals volmaakte berusting het zekere teken is van voorbestemming voor de hemel,

zo verlegt het kruis de grenzen van het Koninkrijk der Hemelen ."

7-66 - 16 november 1906 - Het verschil tussen zonden begaan door gewijde zielen en zonden begaan door leken.

Toen ik buiten mijn lichaam was, zag ik

- veel beledigingen begaan door gewijde zielen en leken en
- het grote ongenoegen dat Jezus voelde.

Ik zei Hem:

"Mijn lieve Leven, het is waar dat gewijde zielen en leken U beledigen. Toch toon je meer pijn en ongenoegen wanneer gewijde zielen je beledigen. Het lijkt alsof je alleen oog hebt voor wat zij doen en niet ziet wat anderen doen."

Jezus antwoordde mij:

"O, mijn dochter, je kunt het verschil tussen de beledigingen van gewijde zielen en die van anderen niet begrijpen. Daarom ben je verbaasd!

De gewijde zielen hebben verklaard dat

- ze van Mij zijn,
- Mij beminnen en
- Mij dienen.

En Ik op mijn beurt heb hun de schatten van mijn genade toevertrouwd en aan sommigen mijn sacramenten toevertrouwd, zoals dat het geval is bij mijn priesters.

Bovendien

- beweren zij uiterlijk dat zij Mij toebehoren,
- maar innerlijk zijn ze van Mij verwijderd.

Uiterlijk tonen zij dat zij Mij beminnen.

Maar innerlijk beledigen ze Mij en gebruiken zij heilige dingen om hun hartstochten te voeden.

Ik houd mijn ogen op hen gericht omdat Ik niet wil dat ze

- mijn Gaven en mijn Genaden verspillen.

Ondanks mijn zorg slagen zij er echter in mijn Gaven te verspillen, zelfs in uiterlijke zaken waarmee ze Mij lijken te verheerlijken.

Dat is een zeer ernstige belediging.

Als je dat zou kunnen begrijpen, zou je sterven van verdriet.

Daarentegen verklaren deze profane zielen

- dat ze niet van Mij zijn,
- dat ze Mij niet kennen en
- dat ze Mij niet willen dienen.

Zo vinden ze zichzelf vrij van hypocrisie.

Het is de huichelarij die Mij het meeste stoort.

Omdat ze hebben verklaard dat ze niet van Mij zijn, kan Ik hun mijn Gaven niet toevertrouwen.

Ook al zou mijn Genade hen willen stimuleren en met hen willen strijden, kan deze genade hun niet worden gegeven omdat ze deze niet willen.

De situatie is te vergelijken met die van een koning, die oorlog heeft gevoerd om bepaalde dorpen in zijn koninkrijk van de slavernij te bevrijden. Door het gebruik van geweld en veel bloedvergieten is hij erin geslaagd om verschillende van deze dorpen te bevrijden, die vervolgens onder zijn bestuur worden gehouden.

Hij voorziet deze mensen van alles en geeft hen indien nodig een plaats in zijn eigen huis.

Zeg mij nu eens, *wie zouden de koning het meest mishagen als ze hem zouden beledigen?*

De mensen die bij hem wonen,
of degenen die hij wilde bevrijden, maar die niet bevrijd werden?

7-67 - 18 november 1906 - Werk dat zonder innerlijke geest en zonder oprechte intentie wordt gedaan, mist goddelijke Inhoud. Het is waardeloos en berokkent de persoon meer kwaad dan goed.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, zag ik mijn gezegende Jezus als een schaduw.

Hij zei mij: "Mijn dochter,
als je voedsel van zijn substantie zou kunnen beroven
en iemand zou eten, zou hij er geen voordeel uit halen.
Dat voedsel zou alleen maar dienen om zijn maag te vullen.

Evenzo zijn werken die gedaan worden zonder

- innerlijke geest en
 - oprechtheid van intentie
- leeg van goddelijke inhoud.

Ze zijn waardeloos. Ze dienen alleen maar om de persoon op te blazen en doen hem meer kwaad dan goed.

7-68- 20 november 1906 - De gehoorzame ziel bezit de goddelijke Kracht om alles te beheersen. Niets kan haar verstoren.

Terwijl ik voortging in mijn arme toestand, vervuld van bitterheid vanwege het bijna voortdurende gemis van mijn lieve Jezus, zag ik Hem als in een flits.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, gehoorzaamheid maakt de ziel onwankelbaar, dat wil zeggen sterk en robuust, zodat alle dingen kleinigheden lijken in het licht van de goddelijke kracht die zij bezit.

De gehoorzame ziel kan alles beheersen en niets kan haar verstoren." Na dit gezegd te hebben, verdween Hij.

7-69 - 28 november 1906 - Jezus wil dat Luisa altijd bij Hem blijft. Omdat Jezus God was, bezat Hij alles in Zijn Mensheid. Zelfs als anderen Hem niets geven, ontvangt Jezus alles door de zielen die leven en handelen in zijn Mensheid.

Nog steeds in mijn erbarmelijke toestand zag ik mijn gezegende Jezus. Het leek alsof Hij in mij was veranderd, zodat

- als Hij ademde, ik zijn Ademhaling in de mijne voelde;
- als Hij een arm bewoog, voelde ik zijn Arm in de mijne;

enzovoort.

Hij zei mij:

"Mijn lieve dochter, zie je hoe nauw Ik met jou verbonden ben? Zo wil Ik je met Mij verenigd zien.

Geloof echter niet dat je dit alleen kunt doen, enkel wanneer je bidt of lijdt. Nee, je kunt dit altijd doen:.

- als je je verplaatst, als je ademt, als je werkt,
- als je eet, als je slaapt.

Al deze dingen moet je doen

- *alsof je het in mijn Mensheid doet,*
- *alsof al jouw werk het Mijne is.*

Op die manier zal niets van jou zijn.

Alles wat je doet moet als het ware in een schelp worden bewaard.
Als je deze schelp opent, mag je enkel de vrucht van het goddelijke Werk aantreffen.

Je moet alles zo doen en ten gunste van alle mensen,
zo dat mijn Mensheid zal levend aanwezig zijn in alle mensen.

Als je alles in Mij doet, met de bedoeling om van Mij het leven te ontvangen, dan zullen al jouw handelingen, zelfs de meest onverschillige en kleinste, de verdiensten van mijn Mensheid ontvangen.

Als God en Mens bevatte Ik alles in Mijzelf.

Dat wil zeggen dat

- in mijn Ademhaling bevatte Ik de ademhalingen van iedereen;
- in mijn Bewegingen, de bewegingen van iedereen;
- in mijn Gedachten, de gedachten van iedereen.

Daardoor werd alles door Mij hersteld, geheiligd en vergoddelijkt.

Door alles te doen als een antwoord op mijn Werking in jou,

- zal ook jij erin slagen alle mensen in jezelf te bevatten;
- zullen de effecten van jouw werk zich verspreiden voor het welzijn van iedereen.

Daarom, zelfs als anderen Mij niets geven,
zal Ik alles van jou ontvangen.

Na dit gezegd te hebben, verdween Hij.

Ik wilde deze dingen liever niet neerschrijven, omdat

- het me persoonlijk leek en
- omdat ik niet wist hoe ik ze duidelijk moest uitdrukken.

Moge alles tot eer van God zijn!

7-70 - 3 december 1906 - Zachtheid en vrede zijn de tekenen van een goed geordende ziel die honing (zachtheid) en melk (vrede) voortbrengt.

Omdat ik mijn gezegende Jezus was verloren, was ik angstig en voelde ik een grote bitterheid. O God, wat een pijn!
Andere pijnen zijn in vergelijking daarmee slechts schaduwen en zelfs een verlichting.

Alleen de angst bij uw verlies kan pijn worden genoemd.
Terwijl ik dat tegen mezelf zei, **zei Jezus** in mijn hart:

"Wat wil je? Kalmeer! Kalmeer! Je hebt mij hier!
*Ik ben niet alleen bij jou, **maar Ik ben in jou!***

Daarom wil Ik je niet angstig zien.
Alles moet zachtheid en vrede in je zijn.
Op die manier kan van jou gezegd worden wat van Mij wordt gezegd:
"niets stroomt uit Mij dan honing en melk".
- Honing symboliseert zoetheid en
- melk staat voor vrede.
Dat is wat uit mijn Ogen, mijn Mond en al mijn Werken stroomt.

Als je ook maar de geringste schaduw van angst en bitterheid toont,
onteer je Degene die in jou leeft.

Ik hou zo van deze zachtheid en deze vrede in de ziel, dat Ik deze gevoelige, onvredevolle en onrustige manieren niet kan accepteren.

Ik wil enkel zachte en vredevolle manieren accepteren
omdat zachtheid en vrede zijn wat harten met elkaar verbindt.
Dan kan ik zeggen: "In deze ziel is de vinger van God".

Bovendien als deze onrustige en heftige manieren mij niet bevallen,
dan bevallen ze ook de mensen niet.

Wie over Gods zaken spreekt en handelt, op een manier die niet zachtmoedig en vredelievend is, laat zien dat zijn passies niet in orde zijn.

En als iemand niet geordend is, kan hij geen orde bij anderen inspireren. ***Als je Mij dus wilt eren,
let dan op alles wat niet zachtmoedigheid en vredevol is in jou.***

7-71 - 6 december 1906 - Jezus legt Luisa uit dat, ook al voelt zij zich van Hem beroofd, Hij werkelijk in haar is, zich in haar innerlijk verbergt om te zien wat zij doet. Ook al handelt zij op een onvolmaakte manier tegenover Hem, Hij handelt in volmaakte manier tegenover haar.

Terwijl ik voortging in de staat van totale ontbering van mijn Jezus,
zei ik in mijn hart tegen Hem:

"Leven van mijn leven, waarom komt U niet?
Hoe hebt U uw Hart verhard, omdat U niet naar mij luistert!
Waar zijn uw beloften?
Waar is uw liefde, nu U me zo in de steek laat in de afgrond van mijn
ellende? U had me beloofd me nooit te verlaten

U zei dat U zoveel van me hield. Hoe zit dat nu?
U hebt me zelf gezegd
- dat U aan standvastigheid kan zien of iemand echt van U houdt en
- dat als er geen standvastigheid is, U geen liefde kan bemerken..

Als U standvastigheid van mij verlangt,
waarom weigert U mij dat dan, U die mijn leven vormgeeft?

Terwijl ik dit en andere onzin zei,
kwam Jezus in mij en ondersteunde mij met zijn arm en **Hij zei:**

"Ik ben in jou en Ik verberg me om te zien wat je doet.

Ik heb je in niets tekortgedaan,
- noch in mijn beloften,
- noch in mijn liefde,
- noch in mijn standvastigheid.
Bovendien,

- als je je onvolmaakt gedraagt tegenover Mij,
- doe Ik alles in volmaakte volmaaktheid jegens jou.

Na dit gezegd te hebben, verdween Hij.

7-72 -15 december 1906 - De Goddelijke Wil is het enige substantiële Voedsel voor de ziel. Hij maakt de ziel gelukkig door haar een goddelijke, geen menselijke Rijkdom te schenken.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, was ik met meer bitterheid gevuld dan ooit vanwege het gemis van mijn Jezus. Toen voelde ik me in een oogwenk volledig opgenomen in de Goddelijke Wil. Ik begon te voelen dat mijn innerlijk zo kalmeerde dat ik mezelf niet meer voelde.

Ik was volledig in de Goddelijke Wil opgenomen, zelfs terwijl ik het gemis van Jezus ervaarde.

Ik zei tegen mezelf:

"Wat een kracht, wat een betovering, wat een aantrekkingskracht heeft deze Goddelijke Wil, zelfs tot het punt dat ik mezelf vergeet!"

Terwijl ik in deze toestand verkeerde, kwam Jezus in mij.

En Hij zei mij:

"Mijn dochter, oh, hoezeer is de Goddelijke Wil het enige substantiële Voedsel, dat alle smaken bevat die geschikt zijn voor de ziel!

De ziel vindt er voortreffelijk Voedsel in en wordt kalm.

Zij vindt er haar voedsel in en denkt eraan om *langzaam* te eten - zonder iets meer te verlangen.

Haar verlangens zoeken naar niets anders omdat ze het Voedsel gevonden heeft dat bevrediging schenkt.

Haar wil heeft niets meer te verlangen, omdat ze haar wil, die haar voorheen kwelde, achter zich heeft gelaten.

Zij heeft de Goddelijke Wil gevonden die haar geluk vormt.

Zij heeft de armoede achter zich gelaten en rijkdom gevonden, - niet menselijke, maar goddelijke.

Kortom, gans het innerlijke van de ziel vindt zijn Voedsel, dat is haar Werk. En zij blijft zo bezig en volledig in beslag genomen in dat werk dat zij onbeweeglijk wordt.

Zij is zo blij met dit voedsel en dit werk en zij heeft veel te doen.

Zij proeft en leert steeds nieuwe dingen,
zodanig dat zij:

- van de minder belangrijke overgaat naar de meer belangrijke,
- van kleine dingen naar grotere.

Van één smaak gaat ze over naar een andere. En er is steeds iets nieuws om te proeven in deze sfeer van de Goddelijke Wil!

7-73 - 3 januari 1907 - De ziel die enkel op zichzelf vertrouwt, is angstig. Zij die al haar vertrouwen in God stelt, vreest niets. Echt vertrouwen in God reproduceert het Goddelijke Leven in de ziel.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, zag ik kort de gezegende Jezus. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, als de ziel angstig is,
is dat een teken dat zij veel op zichzelf vertrouwt.
Als ze in zichzelf alleen maar zwakheden en ellende vindt,
is het natuurlijk en terecht dat ze bang is.

Als de ziel daarentegen nergens bang voor is,
is dat een teken dat ze al haar vertrouwen in God stelt.
Haar ellende en zwakheden gaan op in God.
Ze voelt zich bekleed met het goddelijke Wezen.

Het is niet langer de ziel die werkt, maar God in de ziel.
Wat kan zij vrezen!

***Het ware vertrouwen in God
reproduceert het goddelijke Leven in de ziel.***

7-74 - 5 januari 1907 - Ware heiligheid bestaat erin alles wat er kan gebeuren en alles wat we moeten doen te aanvaarden als een uiting van Goddelijke Liefde. De ziel die Gods Liefde kan teruggeven, leeft een meer hemels dan aards leven.

Toen ik las dat een ziel zich over alles zorgen maakte en bang was omdat voor haar alles zonde was, zei ik tegen mezelf:

"Wat ben ik toch oppervlakkig. Ik zou ook graag willen denken dat alles zonde is, zodat ik meer op mijn hoede ben om de Heer niet te beledigen."

De gezegende Jezus zei mij:

"Mijn dochter, dat is niet nodig.

De ziel die zo denkt, loopt achter op het pad naar heiligheid.

De enige ware heiligheid bestaat erin, in het aanvaarden van alles wat gebeurt als een uiting van goddelijke Liefde, zelfs de meest onverschillige dingen, zoals bijvoorbeeld het ontvangen van goed of minder goed voedsel.

De goddelijke Liefde manifesteert zich in de smaak,

Want het is God die de goede smaak voortbrengt. Hij houdt genoeg van de mens om hem plezier te geven in materiële dingen.

Goddelijke liefde komt ook tot uiting in onaangename dingen. Ook in dat geval moeten we God liefhebben.

Ik wil dat de ziel ook in de versterving op mij lijkt.

Goddelijke liefde manifesteert zich

- wanneer de persoon verheven is of wanneer hij vernederd wordt,
- wanneer hij gezond is of wanneer hij ziek is,
- wanneer hij rijk is of wanneer hij arm is.

Hetzelfde geldt voor de ademhaling, het gezichtsvermogen, de tong, alles.

De ziel moet

- alles ontvangen als een manifestatie van goddelijke Liefde en

- alles teruggeven aan God als een uitdrukking van haar Liefde.

De ziel moet

- alles ontvangen als een golf van Gods Liefde en op haar beurt
- de golf van haar eigen liefde naar God terugsturen.

"O, wat een heiligende baden zijn
deze golven van wederzijdse Liefde!

*Ze zuiveren de ziel, heiligen haar en helpen haar zoveel vooruit
dat ze het zelf niet eens merkt.*

Zo leeft de ziel meer het leven van de Hemel dan dat van de aarde.
Dat is wat Ik voor jou wil, en niet de gedachte aan zonde."

7-75 -10 januari 1907 - Mensen mogen zich niet hechten aan Gods Gaven, maar moeten ze gebruiken om Hem beter te kunnen beminnen. Ze moeten bereid zijn hen op te offeren uit Liefde voor Hem.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam de gezegende Jezus even langs en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter,
de gehechtheid van de mensen aan hun persoonlijke voldoening is
zodanig dat Ik gedwongen ben Mijn gaven in te houden.

Want in plaats van gehecht te zijn aan de gever,
hechten zij zich aan de gaven zelf.
Ze aanbidden hen en beledigen de gever

Als ze dus plezier vinden in mijn Gaven,
gebruiken ze hen om hun passies te voeden.
Als ze er daarentegen geen vreugde in vinden,
verliezen ze hun interesse.

***Hun persoonlijke voldoening is voor hen een tweede natuur
geworden.*** Ze weten niet waar ze hun ware plezier kunnen vinden.

Het kost hen moeite om genoegens te zien die zijn afgestemd op de Liefde van God, zelfs in heilige zaken.

Wanneer zij mijn Gaven, mijn Genade en mijn gunsten ontvangen, mogen zij zich deze niet toe-eigenen door alleen hun eigen plezier na te streven.

Ze moeten hen beschouwen als goddelijke gaven, die dienen om de Heer meer te beminnen, en bereid zijn om hen op te offeren voor diezelfde Liefde."

7-76 - 13 januari 1907 – Jezus wilde in zijn Mensheid alle vernederingen ondergaan om de menselijke natuur te vernieuwen.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, zag ik mijn gezegende Jezus en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, hoezeer heb Ik de mensen bemind! Zie, de menselijke natuur was verdorven, vernederd en zonder hoop op glorie en wederopstanding.

Om hen te redden, wilde Ik alle vernederingen in mijn Mensheid ondergaan, vooral *ontkleed, gegeseld en gestraft* worden. Ik heb ook de *geseling ondergaan*, tot het punt dat mijn Mensheid bijna vernietigd werd.

Dit alles om

- om hun Mensheid te vernieuwen,
- om hen te vullen met Leven, eer en glorie voor het eeuwige Leven.

Wat had Ik nog voor hen kunnen doen dat Ik niet al gedaan heb!

7-77 - 20 januari 1907 - Leven in de Goddelijke Wil leidt tot de grootste Heiligheid die een mens kan nastreven.

Na het lezen van verschillende levens van heiligen, waarvan:

- de ene verlangde naar lijden en

- een andere naar 'kleinheid' verlangde,

stelde ik mezelf de vraag:

"Wat is voor mij de beste weg naar heiligheid?" Omdat ik geen antwoord op deze vraag kon vinden, voelde ik me beklemd.

Om me van deze gedachte te bevrijden en alleen nog maar aan Jezus te denken, zei ik tegen mezelf:

"Ik wil niets anders nastreven dan:

- Jezus te beminnen en

- Zijn Wil volmaakt te vervullen."

Terwijl ik in deze gedachte verzonken was, kwam mijn gezegende Jezus en **Hij zei mij:** "Ik bemin je in mijn Wil.

Weet je niet dat als het graankorrel niet begraven wordt en niet volledig sterft, hij geen nieuw leven kan voortbrengen en zich niet kan vermenigvuldigen?

Evenzo, als de ziel niet volledig begraven wordt in mijn Wil, dat wil zeggen - als zij niet volledig aan zichzelf sterft, door haar wil in de Mijne op te lossen, kan zij geen nieuw, geheel goddelijk Leven voortbrengen, door de inplanting van alle deugden van Christus, die de ware heiligheid vormen.

Daarom wil ik dat je mijn Wil zijn Zegel laat zetten

- op al jouw uiterlijk en

- op al jouw innerlijk.

Van zodra mijn Wil volledig verrezen is in jou, zal je ware Liefde vinden.

En dat is grootste Heiligheid waar je kan naar streven."

7-78 - 21 januari 1907 - Wie voortdurend het verlangen heeft om Jezus te beminnen, kan nooit een doorn zijn die Hem verwondt. Integendeel, Jezus is voor deze persoon altijd een steun, die hem troost, liefkoost en vredig stimuleert.

In mijn gebruikelijke toestand zei ik tegen Jezus:

"Heer, laat mij geheel van U zijn en laat mij nooit van U gescheiden worden. Laat mij geen doorn zijn die U verbittert, irriteert of verstoort .

Maak mij echter voor u tot een stimulans

- om u te ondersteunen wanneer u moe en bedrukt bent,
- om u te troosten wanneer u bedroefd bent, en
- om u te verheugen wanneer u misselijk bent van mensen.

Terwijl ik dit zei, kwam mijn gezegende Jezus en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, wie voortdurend het verlangen heeft om Mij te beminnen is altijd bij Mij en kan nooit een doorn zijn die Mij pijn doet.

Integendeel, hij is een stimulans die

- Mij ondersteunt, troost, streelt en kalmeert

Want ware liefde heeft de kracht om de geliefde gelukkig te maken.

Wie Mij altijd liefheeft, kan Mij niet mishagen of Mij misselijk maken omdat de Liefde zijn hele persoon in beslag neemt.

Hij zou kleine dingen kunnen doen die Mij zouden mishagen en die hij niet zou opmerken. Maar Liefde heeft de kracht om dat te zuiveren, zodat dat Ik altijd mijn vreugde in die persoon kan vinden.

7-79 - 25 januari 1907 - Jezus verbergt zich voor Luisa en Hij verbergt zijn plannen voor haar omdat zij, door zijn verontwaardiging te kalmeren, Hem zou verhinderen te doen wat Hij wil.

Ik beleefde bittere dagen vanwege het bijna voortdurend missen van de gezegende Jezus. Af en toe liet Hij zich even zien, als een flits. Maar dan onmiddellijk verborg Hij zich in mij in een diepe stilte, zodat ik Hem niet kon zien.

Na lang op Hem te hebben gewacht, zag ik Hem, maar Hij was vol

bitterheid en stil.

Ik zei Hem: "Vertel me tenminste wat U zo veel pijn doet?"

Dus, met tegenzin en alleen om mij een plezier te doen,

zei Hij mij:

"Oh, mijn dochter, je bent je niet bewust van wat er gaat gebeuren.

Bovendien, als Ik je hiervan bewust zou maken, zou je mijn verontwaardiging temperen en zou Ik niet kunnen doen wat Ik wil.

Daarom zwijg Ik.

Wees kalm over de manier waarop Ik in deze korte periode met je omga. Houd moed, want het zal erg bitter zijn voor jou.

Gedraag je als een grote atlete,

- leef altijd vrijmoedig en
- stervend in mijn Wil zonder zelfs maar te wenen.

Nadat Hij dit gezegd had, verborg Jezus zich nog dieper in mij,

Hierdoor bleef ik verstijfd achter en ik was niet in staat om zijn verlies te betreuren.

Ik schrijf dit alleen uit gehoorzaamheid, want gedurende een lange periode was ik bijna voortdurend buiten mijn lichaam.

Misschien was het slechts een droom, maar het lijkt me dat ik

- verlaten plaatsen, verlaten steden zag,
- ganse straten zonder voetgangers en veel doden.

Mijn verbazing was zo groot dat ik er nog steeds versteld van sta.

Daarom wil ik mijn goede Jezus navolgen en zwijgzaam en stil blijven.

De reden hiervoor weet ik niet.

Jezus, mijn Licht, heeft mij niets gezegd.

Ik schrijf deze dingen alleen uit gehoorzaamheid.

Deo gracias! (Geprezen zij God!).

7-80 - 20 februari 1907 - Wie niet in overeenstemming is met de Genade, leeft als een roofvogel: hij ziet de Genade van God, erkent die niet en beledigt Hem uiteindelijk.

Ik bleef zwijgen en bracht verschillende dagen door in grote bitterheid. Het was alsof mijn innerlijk door de bliksem was getroffen. Ik kon noch vooruit noch achteruit. Ik weet niet hoe ik moet uitleggen wat er innerlijk met mij gebeurde. En ik denk dat het beter is dat ik daarover zwijg.

Toen mijn gezegende Jezus zich deze morgen aan mij toonde, **zei Hij mij:** "Mijn dochter, wie niet in overeenstemming is met mijn genade, leeft als roofvogels:
- hij leeft van plundering, steelt mijn genade,
- erkent Mij niet en
- beledigt Mij uiteindelijk."

7-81 - 2 maart 1907 - Het lijden van degene die vrijwillig lijdt uit liefde voor God en voor zijn broeders heeft een ongeëvenaarde waarde.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Ik had vernomen dat mijn stad te kampen had met een epidemie die elders veel mensen het leven kostte.

Dus vroeg ik Onze-Lieve-Heer mij een plezier te doen door de slachtoffers te sparen en mij in hun plaats te laten lijden.

Terwijl ik Hem dat zei, gaf Jezus mij pijn, en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter,

lang geleden heb Ik gezegd dat de dood van één persoon nodig was om de steden te redden.

Dat was de waarheid, maar dat werd op dat moment niet begrepen.

In alle tijden is het nodig geweest dat iemand leed voor het welzijn van anderen.

Om aanvaard te worden, moet deze persoon zich vrijwillig aanbieden, alleen, en uit liefde voor God en zijn broeders.
Zijn lijden is niet gelijk aan het lijden van anderen.
Het overtreft het juist en er is geen waarde die eraan kan tippen.

Denk je dat jouw lijden voldoende is? Nee.
Als Ik de epidemie volledig zou opschorten, hoe zou het dan aflopen met deze n steden? O, wee hen, het zou nog erger worden!

7-82 - 13 maart 1907 - Luisa vraagt Jezus of haar moeder na haar dood rechtstreeks naar de Hemel mag gaan, zonder eerst door het Vagevuur te gaan. Ze biedt aan om in haar plaats alle lijden of boetedoeningen te ondergaan die haar toekomen.

Op een dag, toen ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, verscheen mijn lieve Jezus aan mij, streelde mij en kuste mij.
Hij liet me begrijpen dat, aangezien mama erg ziek was, Hij haar zou komen halen.

Toen zei ik tegen Hem: "Mijn Heer, U wilt haar en ik geef haar aan U. Maar ik wil niet dat U haar meteen meeneemt.

Ik wil eerst beloond worden voor dit geschenk dat ik U geef.
Ik wil dat U haar rechtstreeks in het Paradijs ontvangt, zonder dat ze door het Vagevuur hoeft te gaan.
En dat ten koste van mijn eigen lijden, dat wil zeggen dat ik in haar plaats boete wil doen.

De gezegende Jezus zei mij:

"Mijn dochter, Ik wil het zo doen."

Daarna vervolgde ik mijn gebed en ik zei Hem: "Mijn lieve Liefde, hoe zou mijn hart mijn moeder in het vagevuur kunnen zien lijden, zij die zoveel heeft geleden en zoveel tranen heeft vergoten omwille van mij?

Het is de plicht van dankbaarheid die mij drijft en dwingt.

In alle andere dingen mag U doen wat U wilt, maar in dit geval geef ik niet toe. U zal mij gelukkig maken als U doet wat ik wil."

Jezus antwoordde: "Mijn geliefde, wees niet zo opdringerig: je bent onvermoeibaar, je vraagt veel van Mij en je dwingt Mij om je te behagen!"

Op alles wat ik tegen Hem zei, gaf Jezus me geen duidelijk antwoord en ik huilde als een kind.

Ik vroeg en vroeg, en bood Hem minuut na minuut, uur na uur aan, alles wat Hij tijdens Zijn Passie had geleden.

Ik paste zijn Lijden toe op de ziel van mijn moeder

- opdat zij gezuiverd en verfraaid zou worden.

Op die manier hoopte ik dat ze zou krijgen wat ik had gevraagd.

Terwijl Hij mijn tranen droogde, voegde Jezus eraan toe:

"Mijn geliefde, ween niet

Ik bemin je zozeer! Hoe zou Ik je niet kunnen behagen!

Met dit voortdurende offer van mijn Passie, heb Ik niets onbenut gelaten van alles wat ik heb geleden ten behoeve van je moeder. Haar ziel is ondergedompeld in een immense Zee.

En deze Zee reinigt haar, verfraait haar, verrijkt haar en overspoelt haar met Licht. Om je ervan te verzekeren dat Ik je zal behagen, zal je, wanneer zij sterft, verrast worden door een vuur waardoor je jezelf zult voelen stralen.

Ik bleef tevreden, maar niet zeker. Want Jezus heeft me niet echt verzekerd dat Hij haar rechtstreeks naar het paradijs zou brengen.

7-83 - 9 mei 1907 - Dood en Vagevuur van Luisa's ouders.

Er zijn twee maanden verstreken sinds mijn laatste brief.

Met grote tegenzin en alleen uit gehoorzaamheid neem ik deze taak weer op me. Wat een zwaarte voel ik!

In gedachten zei ik tegen mijn Jezus:

"Zie hoe ik u bemin en hoe mijn liefde groeit,
Uit liefde voor u alleen, onderwerp ik mij aan dit zware offer.
Hoe moeilijk het ook is om terug te gaan schrijven,
wil ik U toch zeggen dat **ik U bemin.**"

Ik herinner me niet alles meer precies wat er gebeurd is.
Ik zal vertellen wat er gebeurd is vanaf het moment dat ik mijn Jezus vroeg om mijn moeder rechtstreeks naar de Hemel te brengen, zonder dat ze door het Vagevuur hoefde te gaan.
Maar mijn herinneringen zijn een beetje verward.

Het was 19 maart, een dag gewijd aan Sint-Jozef.
's Ochtends, terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, ging mama van dit leven naar het volgende.

De gezegende Jezus liet me zien dat Hij haar meenam en Hij zei:
"Mijn dochter, de Schepper neemt zijn schepsel terug."

Op dat moment
voelde ik me innerlijk en uiterlijk verteerd door een zo intens vuur,
zodanig dat ik mijn ingewanden en mijn hele lichaam voelde branden.

Als ik iets at,
- veranderde het in een innerlijk vuur en
- moest ik het meteen weer uitbraken.
Dit vuur verteerde me, maar liet me in leven.

O, wat begreep ik toen wat het vuur van het Vagevuur is:
Terwijl het verteert, geeft het leven.
Het doet het werk van voedsel, water, dood en leven!

Ondanks alles was ik gelukkig in deze toestand.
Maar omdat ik niet had gezien waar Jezus mama naartoe bracht,
was mijn vreugde niet volledig.
Ik dacht dat mijn lijden dat van mama was,
ervan uitgaande dat zij in het vagevuur was.

Toen ik de gezegende Jezus in die dagen zag, liet Hij me niet alleen.

Ik weende en ik zei Hem:

"Mijn lieve Heer, waar hebt U haar heen gebracht?

Ik ben blij dat U haar hebt meegenomen, maar als U haar niet bij U hebt, kan ik dat niet verdragen.

Ik zal blijven wenen totdat U mij hierop antwoord geeft."

Het leek me dat Jezus blij was met mijn tranen.

Hij droogde mijn tranen en Hij zei me:

"Mijn dochter, wees niet bang. Wees kalm en als je gekalmeerd bent, zal Ik je haar laten zien. Je zult zeer blij zijn.

Bovendien zal het vuur dat je voelt, je dienen als bewijs dat Ik je tevreden heb gesteld."

Toch bleef ik wenen, vooral toen ik haar zag, omdat ik voelde dat er iets ontbrak aan haar gelukzaligheid.

Ik weende zo veel dat de mensen die mij kwamen bezoeken dachten dat ik huilde uit liefde voor haar en uit spijt dat ik haar kwijt was.

Ze waren een beetje geschokt en dachten dat ik me niet aan de Wil van God aanpaste.

Maar in werkelijkheid zwom ik meer dan ooit in Hem.

Ik zocht echter geen toevlucht bij een menselijk oordeel, omdat die allemaal vals zijn, maar alleen bij het Goddelijk oordeel, omdat dat echt is. Mijn goede Jezus veroordeelde mij niet.

Hij had eerder medelijden en om mij te steunen kwam Hij vaker, waardoor ik meer gelegenheid kreeg om te wenen.

Als Hij niet was gekomen, had ik niemand gehad om mee te wenen om te krijgen wat ik wilde.

Na enkele dagen kwam mijn goede Jezus en Hij zei mij:

"Mijn dochter, wees getroost.

Ik wil je vertellen en je laten zien waar je moeder is.

Voordat en nadat Ik haar bij Mij nam, heb je Mij alles aangeboden wat Ik tijdens mijn leven heb verdiend en geleden, ten gunste van haar.

Als gevolg daarvan neemt zij in de fase waarin zij zich nu bevindt

deel aan alles wat mijn Mensheid deed en genoot.
Mijn Godheid is echter nog steeds voor haar verborgen,
maar Zij zal haar spoedig worden geopenbaard.

Het vuur dat je hebt doorstaan en je gebeden hebben je moeder
bevrijd van vele *zintuiglijke pijnen* die iedereen ten deel vallen.

Op dat moment leek het alsof ik mama zag in een immense ruimte.
In die ruimte waren er vreugden en geneugten die overeenkwamen
met alle woorden, gedachten, blikken, werken, lijden,
hartslagen, enz. van de allerheiligste Mensheid van Jezus.

Ik begreep ook dat deze heilige Mensheid een tussenparadijs is voor
de zaligen en dat iedereen, om het paradijs van zijn Godheid binnen
te gaan, eerst door het paradijs van zijn Mensheid moet gaan.

Anderzijds was dit voor mijn moeder een zeer bijzonder voorrecht,
dat slechts voorbehouden is aan enkelen die het vagevuur niet
hoeven te ondergaan.

Ik heb ook heel goed begrepen dat ze niet in kwelling verkeerde,
maar in verrukking.
Haar vreugde was echter niet volmaakt, maar gedeeltelijk.

Ik bleef twaalf dagen lang lijden,
- zo hevig dat ik het gevoel had dat ik op het punt stond te sterven.

Het was trouwens de gehoorzaamheid die ervoor zorgde dat het
kleine draadje leven dat me nog vasthield, niet werd verbroken.
Toen keerde ik terug naar mijn natuurlijke toestand.
Ik weet niet waarom de gehoorzaamheid zich er altijd mee bemoeit
om mij niet naar de hemel te laten gaan.

Mijn goede Jezus zei mij:

"Mijn dochter,
de gelukzaligen in de Hemel geven mij grote glorie
- door de volmaakte eenheid van hun wil met de Mijne.

Want hun leven is een weerspiegeling van mijn Wil.

Er is zoveel harmonie tussen hen en Mij dat:

- hun ademhaling, hun bewegingen, hun vreugde, en
 - alles wat hun gelukzaligheid uitmaakt
- een uitwerking is van mijn Wil.

Wat betreft de zielen die nog pelgrims zijn, verenigen zij zich met mijn Wil om er nooit meer van gescheiden te worden. Hun leven is hemels. En Ik ontvang van hen dezelfde glorie als Ik van de zaligen ontvang.

Ik schep echter meer plezier en voldoening in hen:

- *wat de zaligen in de hemel doen*,
doen zij zonder opoffering en met vreugde.
- *wat de pelgrimszielen daarentegen doen*,
doen zij met opoffering en met lijden.

En waar er opoffering is, ben Ik zeer tevreden.

En Ik heb er meer vreugde van.

De zaligen zelf, aangezien zij in mijn Wil leven,

- *vormen één leven met Mij.*

En zo delen ook zij in de vreugde die Mij ten deel valt

- *door de pelgrimszielen.*

Ik herinner me dat **de goede Jezus mij**, bij een andere gelegenheid, toen ik vreesde dat wat ik beleefde het werk van de duivel was, **had gezegd**:

"Mijn dochter, ook de duivel weet hoe hij over de deugden moet spreken. Maar terwijl hij erover spreekt, laat hij in de ziel afkeer en haat achter voor diezelfde deugden.

Zo bevindt de arme ziel zich in een toestand van tegenstrijdigheid en zonder kracht om het goede te doen.

Daarentegen, wanneer Ik spreek, is mijn Woord Waarheid,

- het is vol Leven,
- het is niet onvruchtbaar, maar vruchtbaar.

Wanneer Ik spreek, breng Ik liefde en deugd in de ziel.
De waarheid is kracht, licht, steun en een tweede natuur
voor de ziel die zich erdoor laat leiden."

Om mijn verhaal verder te zetten, zal ik zeggen
dat er slechts tien dagen waren verstreken sinds de dood van mijn
moeder toen mijn vader op zijn beurt ernstig ziek werd.
De Heer liet me begrijpen dat ook hij zou sterven.

Ik heb dit van tevoren aan de Heer geschonken en heb alles herhaald
wat ik voor mijn moeder had gedaan, zodat ook hij niet naar het
vagevuur zou gaan.

De Heer toonde zich echter zeer onwelwillend en luisterde niet naar
mij. Ik was erg bang, maar niet voor zijn redding.
Want ongeveer vijftien jaar eerder had de goede Jezus mij de
plechtige belofte gedaan dat van al mijn dierbaren niemand verloren
zou gaan. Daarom vreesde ik niet voor zijn redding.

Toch was ik erg bang voor het vagevuur.
Ik bad voortdurend, maar de goede Jezus kwam zelden.
Pas op de zestiende dag van papa's ziekte, toen hij op sterven lag,
verscheen de gezegende Jezus, vol goedheid en gekleed in het wit,
alsof Hij klaar was voor een feest.

Hij zei mij: "Vandaag zal Ik je vader opwachten.
Maar uit liefde voor jou zal ik hem ontmoeten
- niet als een rechter, maar als een welwillende vader
Ik zal hem op die manier in mijn armen sluiten."

Ik drong aan op de kwestie van het Vagevuur
Maar zonder aandacht aan mij te schenken, verdween Hij.

Toen mijn vader stierf, voelde ik geen bijzonder verdriet,
zoals bij de dood van mijn moeder.
Om die reden begreep ik
dat mijn vader naar het Vagevuur was gegaan.

Ik bad en bad, maar Jezus liet zich slechts heel even zien, zonder me

tijd te geven om iets te doen.

Daardoor kon ik niet eens wenen, omdat ik niemand had om mee te wenen: de enige die mijn wenen had kunnen horen, was weggevlucht. Aanbiddelijke Gerechtigheid van God in zijn Wegen!

Na twee dagen van innerlijke pijn zag ik de gezegende Jezus.

Toen ik hem naar mijn vader vroeg, hoorde ik zijn stem, alsof hij achter Jezus stond, in tranen, en hij vroeg om hulp.

Op dat moment verdwenen ze allebei.

Ik bleef achter met een groot verdriet in mijn ziel en bad veel.

Zeven dagen later bevond ik me buiten mijn lichaam en zag ik mezelf in een kerk waar zich verschillende zielen uit het Vagevuur bevonden.

Ik vroeg Onze-Lieve-Heer om ten minste mijn vader toe te staan zijn vagevuur in deze kerk te doorlopen.

Want ik kon zien dat de zielen in het vagevuur die zich in een kerk bevinden voortdurend getroost worden door de gebeden en de Missen die daar worden opgedragen.

Ze worden zelfs nog meer getroost door de sacramentele aanwezigheid van Jezus, die voor hen een voortdurende troost is.

Op dat moment zag ik mijn vader met een eerbiedige uitstraling en Onze-Lieve-Heer die hem naast het Tabernakel plaatste.

Bij het zien daarvan voelde ik minder verdriet in mijn hart.

Ik herinner me vaag dat Jezus me eerder de kostbare waarde van het lijden had laten inzien en dat ik hem had gevraagd om iedereen het grote goed dat daarin schuilt te laten begrijpen.

Hij had mij gezegd: Mijn dochter, het kruis is een vrucht die aan de buitenkant vol doornen en oneffenheden zit.

Maar als je voorbijgaat aan de doornen en de schil, vindt je daarin een kostbare en voortreffelijke vrucht die alleen zij kunnen proeven die het geduld hebben om het ongemak van de doornen te doorstaan.

Alleen zij kunnen het geheim van dit wonder en de smaak van deze

vrucht ontdekken.

Wie dit geheim heeft ontdekt, bewaart het met liefde en begeerte en zoekt deze vrucht zonder de doornen op te merken.

Alle anderen kijken met minachting en wrok naar deze vrucht.

Ik zei tegen Jezus: "Mijn lieve Heer, *wat is het geheim dat in de vrucht van het Kruis schuilt?*"

Hij zei mij: "Het geheim schuilt in de vele munten die de ziel erin vindt, met het oog op haar intrede in de hemel en haar eeuwige gelukzaligheid.

Met deze munten wordt de ziel rijk en eeuwig gezegend."

Alles wat ik me herinner, herinner ik me vaag en het is niet erg geordend in mijn geest. Daarom stop ik hier.

**7-84 - 30 mei 1907 - Het gebed concentreert zich op één punt.
Zodat je, door voor jezelf te bidden, voor iedereen bidt.**

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, zag ik mijn gezegende Jezus voor een kort moment. Ik bad tot hem voor mijzelf en voor anderen.

Ik deed dat echter met ongewone moeilijkheden, omdat ik dacht dat ik niet veel zou kunnen bereiken als ik alleen voor mezelf zou bidden.

Daarop zei de goede Jezus mij:

"Mijn dochter, het gebed concentreert zich op één punt .

Dit punt is in staat om alle andere punten samen te brengen.

Zo kan je veel bereiken als je alleen voor jezelf bidt en

evenveel als wanneer je voor anderen bidt.

De doeltreffendheid ervan is uniek."

Deel 7- 30 januari 1906 – 30 mei 1907	5
7-1 - 30 januari 1906 - De Standvastigheid ordent alles.	5
7-2- 9 februari 1906 – De vereniging van onze Daden met deze van Jezus is een waarborg van onze redding.....	6
7-3 - 12 februari 1906 - De deugden bouwen een muur voor de ziel. Voor de ziel die leeft in de Goddelijke Wil, is de muur grenzeloos en bekroond met haar deugden.	7
7-4 - 23 februari 1906 - Jezus wilde alleen leven in de Wil van zijn Vader. Hij was volledig verankerd in deze Wil.	8
7-5 - 28 februari 1906 - De grootste eer die een ziel aan God kan bewijzen, is in alles volledig afhankelijk zijn van Zijn Wil. De wijze waarop God zijn Genade meedeelt.	9
7-6 - 4 maart 1906 - Luisa vraagt zich af of ze in de staat van offerziel moet blijven. Jezus antwoordt haar op een grappige manier.	10
7-7 - 5 maart 1906 - Terwijl een man zelfmoord pleegt, deelt Jezus zijn bitterheid met Luisa. Jezus leed door de kroning met doornen vanwege de menselijke hoogmoed die het lichaam en de ziel aantast.....	10
7-8- 9 maart 1906 - Zielen uit het vagevuur worden gestuurd om naties te helpen waar rampen op het punt staan te gebeuren omdat de mensheid zonder God leeft.....	12
7-9 - 13 maart 1906 - Het leven in de Goddelijke Wil vergeleken met onderdompeling in de zee. De behoefte die Jezus en Luisa aan elkaar hebben.....	12
7-10 - 17 april 1906 - God zal de elementen tegen de mens opzetten omdat hij niet ophoudt met zondigen.	14
7-11 - 25 april 1906 - Jezus geeft zich volledig aan Luisa. Zij gebruikt deze gave om de straffen te voorkomen die Jezus wil sturen.	15
7-12 - 26 april 1906 - Jezus geeft er de voorkeur aan dat Luisa in vrede bij Hem blijft, zonder lastiggevalen te worden door	

bepaalde mensen die haar straffen laten zien. Een priester houdt een preek over straffen en Luisa begrijpt dat deze priester Jezus zou kunnen zijn.	16
7-13 - 29 april 1906 - Wanneer de ziel volledig aan God toebehoort en zich van al het andere heeft ontdaan, keert zij terug naar het goddelijke centrum waar zij vandaan kwam.	17
7-14- 4 mei 1906 - Jezus houdt zoveel van Luisa dat Hij haar tranen op zijn eigen Gelaat laat vallen. Jezus wil dat zij niets over het hoofd ziet wanneer zij schrijft.	18
7-15- 6 mei 1906 - Materieel brood is voedsel en leven voor het lichaam. God is Voedsel en Leven voor de ziel. De godslasteringen van de mensen brengen Gods straffen over hen.	19
7-16 - 7 mei 1906 - Jezus spreekt over het slachtofferschap.	21
7-17 - 15 mei 1906 - De ziel is als een spons. Als ze zichzelf leegmaakt, wordt ze volledig vervuld van God.	22
7-18 - 18 mei 1906 - Luisa lijdt om Jezus rust te geven.	22
7-19 - 13 juni 1906 - Jezus vraagt Luisa om kalm te blijven. Want als ze elkaar zien, begrijpen ze elkaar. De ziel die het meest van God houdt, is het dichtst bij Hem. Een ziel moet alles doen om deze intimiteit met Jezus te verkrijgen.	23
7-20 - 18 juni 1906 – Elk goddelijk Leven ontvangt Leven van de Liefde.	24
7-21 - 20 juni 1906 - Alles in de ziel moet worden gereduceerd tot een vlam waarvan het licht wordt geabsorbeerd door het Goddelijke Licht. Luisa ondergaat een volledige kruisiging in haar lichaam en ziel. Dan ziet ze een licht dat uit haar vlam ontsnapt, klaar om door het goddelijke Licht te worden geabsorbeerd.	25
7-22 - 22 juni 1906 - Luisa is gekleed in een gewaad dat haar tegen de wereld beschermt. Jezus draagt een soortgelijk kledingstuk. Vanwege het misbruik van de wereld wil Hij dit kledingstuk openen om zijn woede te kunnen uiten.	27

7-23 - 23 juni 1906 - Luisa's gehoorzaamheid aan haar biechtvader houdt haar op aarde als slachtofferziel, hoewel ze liever zou sterven om alleen bij God te zijn.	28
7-24 - 24 juni 1906 - Jezus toont Luisa een boog van Licht (haar ziel) die een pijl afschiet (de dood waarnaar zij verlangt).....	29
7-25 - 26 juni 1906 - In de gedaante van een kind heeft Jezus medelijden met Luisa. Met zijn kussen geeft Hij haar de moed om te leven.....	29
7-26 - 2 juli 1906 - Jezus toont Luisa een ring versierd met edelstenen die het resultaat zijn van haar lijden.	30
7-27 - 3 juli 1906 - De Goddelijke Wil is een paradijs voor God en voor de ziel. Het is de enige sleutel die de goddelijke Schatten opent en de ziel vertrouwddheid in het Huis van God schenkt.....	31
7-28 – 8 juli 1906 - Jezus trekt haar met een Licht naar zich toe. Maar de gehoorzaamheid laat niet toe dat zij permanent in dat Licht binnengaat.	32
7-29 - 10 juli 1906 - Jezus geeft alles van Zichzelf aan degene die zich helemaal aan Hem geeft.	33
7-30 - 12 juli 1906 - Ons lijden raakt God. Telkens wanneer Hij zich geraakt voelt, geeft Hij ons iets van Zijn Godheid.....	34
7-31 - 17 juli 1906 - Aan hen die in de Goddelijke Wil leven, geeft Jezus de sleutel van zijn schatten en voorrang op al zijn genaden. Als zij die niet in de Goddelijke Wil leven iets ontvangen, dan is dat dankzij hen die er wel in leven.....	34
7-32 - 21 juli 1906 - Daden die met rechtschapenheid en om God te behagen worden verricht, zijn vervuld van licht. Anders zijn ze duisternis.	35
7-33 - 27 juli 1906 - Door zijn Kruis gaf Jezus een bruidsschat aan de zielen. Wie de kruisen in zijn leven aanvaardt, aanvaardt zich te verloven met Jezus. Wie hen weigert, verliest beide: de bruidsschat en de verloving.	36
7-34 - 28 juli 1906 - Jezus rechtvaardigt Luisa's vrijmoedigheid in haar liefdesuitingen met Hem.....	37
7-35 - 30 juli 1906 - Jezus spreekt over eenvoud. Net als het licht wordt de eenvoudige ziel niet beïnvloed door het vuil dat ze	

tegenkomt. De eenvoudige ziel versmelt met het Goddelijke Licht.	37
7-36 - 8 augustus 1906 - Het is belangrijk om nooit te stoppen en altijd te blijven rennen om je doel, het hoogste Goede, te bereiken.	39
7-37 - 10 augustus 1906 - Minder plezier op aarde betekent meer gelukzaligheid in het hiernamaals.....	39
7-38 - 11 augustus 1906 - Jezus legt uit dat het Kruis een kostbare Schat is.	40
7-39 - 25 augustus 1906 - Jezus wijst erop dat wetenschappelijke en menselijke activiteiten niet de zaak van priesters zijn.....	41
7-40 - 2 september 1906 - Luisa wil zich voorbereiden op de dood. Als een zorgzame vader voor zijn kleinkind, voorziet Jezus in haar behoeften. Ze hoeft zich alleen maar bezig te houden met het Werk dat Jezus haar heeft toevertrouwd en met niets anders.	41
7-41 - 11 september 1906 - Enkel daden die voor de eer van God worden verricht, krijgen licht en waarde.	43
7-42 - 12 september 1906 - Luisa mag de rust van Jezus of haar eigen rust niet verstoren met ongepaste gedachten.	44
7-43 - 14 september 1906 – Jezus verdedigt Luisa tegen haar tegenstanders. De plaats van de ziel in de Mensheid van Jezus.	45
7-44 - 16 september 2016 - De afleiding veroorzaakt door bezoekers. De waarheid is een krachtige magneet om zielen aan te trekken. Luisa moet altijd de pure en eenvoudige waarheid spreken in een geest van gehoorzaamheid aan haar biechtvader.....	46
7-45 - 18 september 1906 - Vrede is licht voor de ziel, voor anderen en voor God. God is het eeuwige Licht.	48
7-46 - 23 september 1906 - Handelen met Christus doet het menselijk handelen vervagen en het goddelijk Handelen verschijnen. Als Luisa de doornenkroon van Jezus en zijn Wonden ziet, beseft ze dat haar liefde slechts een schaduw is naast de Zijne.	49

7-47 - 2 oktober 1906 - In de Goddelijke Wil kan ons lijden de Wonden van Jezus verlichten en genezen. Bovendien schenkt Jezus de ziel de verdienste dat zij Hem heeft genezen, ook al is Hij het die het geneesmiddel verschaft.	50
7-48 - 3 oktober 1906 - Jezus legt uit hoe eenvoudig de ziel vervult met Genade die zich verspreidt onder anderen.....	51
7-49 - 4 oktober 1906 - Jezus vernieuwt in Luisa de Kracht van de Vader, de Wijsheid van de Zoon en de Liefde van de Heilige Geest. De almachtige Adem van God ontsteekt het vuur van de Goddelijke Liefde in de ziel.....	52
7-50 - 5 oktober 1906 - Jezus als baby legt Luisa uit dat Hij de meester van haar ziel is en dat als zij ergens de meester van wil zijn, zij dat van Hem steelt.	53
7-51 - 8 oktober 1906 - Het kruis is voor de mens wat de teugels zijn voor het paard.	54
7-52 - 10 oktober 1906 - Jezus grijpt in bij alle menselijke handelingen. De mensen schrijven hun daden aan zichzelf toe.	54
7-53 - 13 oktober 1906 – Het belang van onthechting en de noodzaak van deze Geschriften. Zij dienen als een Goddelijke Spiegel.	55
7-54 - 14 oktober 1906 - De ijdelheid van de priester vergiftigt de genade die hij toedient. De ziel die zich vanwege kleine zonden onthoudt van het ontvangen van de heilige communie, zal delen in het leed van Jezus wanneer Hij niet door de zielen wordt ontvangen. Dit leed is vergelijkbaar met het vuur van het vagevuur.	57
7-55 - 16 oktober 1906 - Elke zalige speelt een aparte en complete symfonie in het Paradijs, die eindigt op de laatste noot van Liefde. Degene die de Heer het meest behaagt, is degene die het meest bemint en niet degene die het meest doet.	59
7-56 - 18 oktober 1906 - Jezus bewaart de verborgen werken in zijn Hart. Deze zijn voor Hem meer waard dan een miljoen uiterlijke en openbare werken.	60
7-57 - 20 oktober 1906 - Jezus beklagt zich over de toestand van zijn priesters.....	61

7-58 - 23 oktober 1906 - Jezus treurt over het feit dat veel priesters hun mannelijke karakter hebben verloren.	62
7-59 - 25 oktober 1906 - Voor wie de Genade ontvangt, is het Licht. Voor wie haar niet van ontvangt is er vuur.....	63
7-60 - 28 oktober 1906 - Alles wat Licht is, komt van God. Kiezen om zich terug te trekken uit het Licht leidt tot duisternis en kan alleen maar kwaad voortbrengen.	63
7-61 - 1 november 1906 - Vruchten van het geduld in het lijden.	64
7-62 - 6 november 1906 – Het Geloof en de Hoop van de ziel die in de Goddelijke Wil leeft.....	64
7-63 - 9 november 1906 - De ziel is het voedsel van Jezus en Jezus is het Voedsel van de ziel. Altijd mediteren over de Passie behaagt Jezus. Dat is wat Hij het liefste heeft.	66
7-64 -12 november 1906 - De ziel geeft Jezus een verblijfplaats in de tijd, en Hij geeft haar een verblijfplaats in de eeuwigheid.....	67
7-65 -14 november 1906 - Het Kruis verlegt de grenzen van het Koninkrijk der Hemelen.....	68
7-66 - 16 november 1906 - Het verschil tussen zonden begaan door gewijde zielen en zonden begaan door leken.	68
7-67 - 18 november 1906 - Werk dat zonder innerlijke geest en zonder oprechte intentie wordt gedaan, mist goddelijke Inhoud. Het is waardeloos en berokkent de persoon meer kwaad dan goed.	70
7-68- 20 november 1906 - De gehoorzame ziel bezit de goddelijke Kracht om alles te te beheersen. Niets kan haar verstoren.....	71
7-69 - 28 november 1906 - Jezus wil dat Luisa altijd bij Hem blijft. Omdat Jezus God was, bezat Hij alles in Zijn Mensheid. Zelfs als anderen Hem niets geven, ontvangt Jezus alles door de zielen die leven en handelen in zijn Mensheid.	71
7-70 - 3 december 1906 - Zachtheid en vrede zijn de tekenen van een goed geordende ziel die honing (zachtheid) en melk (vrede) voortbrengt.....	73
7-71 - 6 december 1906 - Jezus legt Luisa uit dat, ook al voelt zij zich van Hem beroofd, Hij werkelijk in haar is, zich in haar	

innerlijk verbergt om te zien wat zij doet. Ook al handelt zij op een onvolmaakte manier tegenover Hem, Hij handelt in volmaakte manier tegenover haar.	74
7-72 -15 december 1906 - De Goddelijke Wil is het enige substantiële Voedsel voor de ziel. Hij maakt de ziel gelukkig door haar een goddelijke, geen menselijke Rijkdom te schenken.	75
7-73 - 3 januari 1907 - De ziel die enkel op zichzelf vertrouwt, is angstig. Zij die al haar vertrouwen in God stelt, vreest niets. Echt vertrouwen in God reproduceert het Goddelijke Leven in de ziel.	76
7-74 - 5 januari 1907 - Ware heiligheid bestaat erin alles wat er kan gebeuren en alles wat we moeten doen te aanvaarden als een uiting van Goddelijke Liefde. De ziel die Gods Liefde kan teruggeven, leeft een meer hemels dan aards leven.....	77
7-75 -10 januari 1907 - Mensen mogen zich niet hechten aan Gods Gaven, maar moeten ze gebruiken om Hem beter te kunnen beminnen. Ze moeten bereid zijn hen op te offeren uit Liefde voor Hem.	78
7-76 - 13 januari 1907 – Jezus wilde in zijn Mensheid alle vernederingen ondergaan om de menselijke natuur te vernieuwen.	79
7-77 - 20 januari 1907 - Leven in de Goddelijke Wil leidt tot de grootste Heiligheid die een mens kan nastreven.	79
7-78 - 21 januari 1907 - Wie voortdurend het verlangen heeft om Jezus te beminnen, kan nooit een doorn zijn die Hem verwondt. Integendeel, Jezus is voor deze persoon altijd een steun, die hem troost, liefkoost en vredig stimuleert.....	80
7-79 - 25 januari 1907 - Jezus verbergt zich voor Luisa en Hij verbergt zijn plannen voor haar omdat zij, door zijn verontwaardiging te kalmeren, Hem zou verhinderen te doen wat Hij wil.....	81
7-80 - 20 februari 1907 - Wie niet in overeenstemming is met de Genade, leeft als een roofvogel: hij ziet de Genade van God, erkent die niet en beledigt Hem uiteindelijk.	83

7-81 - 2 maart 1907 - Het lijden van degene die vrijwillig lijdt uit liefde voor God en voor zijn broeders heeft een ongeëvenaarde waarde.....	83
7-82 - 13 maart 1907 - Luisa vraagt Jezus of haar moeder na haar dood rechtstreeks naar de Hemel mag gaan, zonder eerst door het Vagevuur te gaan. Ze biedt aan om in haar plaats alle lijden of boetedoeningen te ondergaan die haar toekomen.	84
7-83 - 9 mei 1907 - Dood en Vagevuur van Luisa's ouders.....	85
7-84 - 30 mei 1907 - Het gebed concentreert zich op één punt. Zodat je, door voor jezelf te bidden, voor iedereen bidt.	92
Inhoudsopgave	93